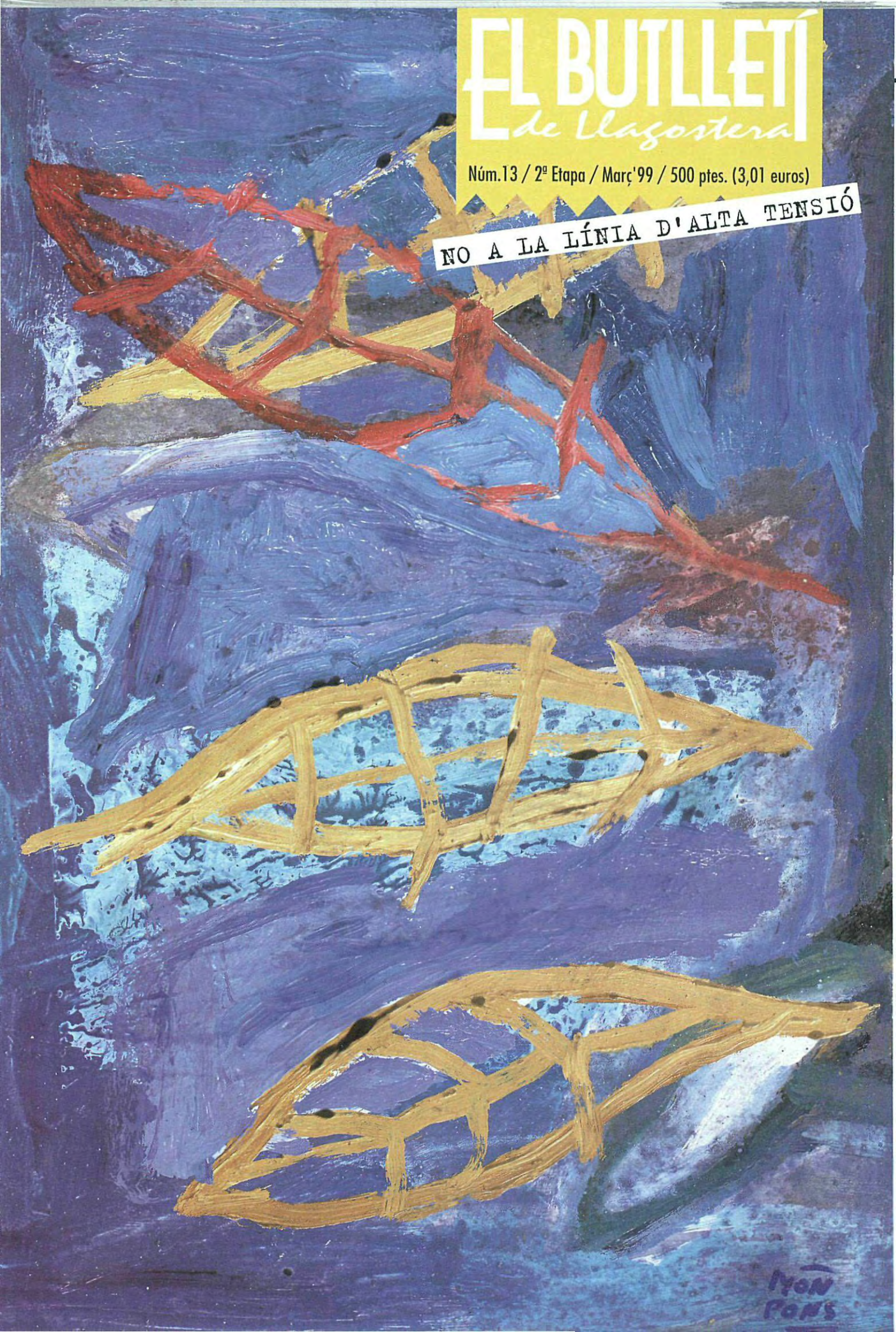

EL BUTLLETÍ

de Llavors

Núm.13 / 2ª Etapa / Març'99 / 500 ptes. (3,01 euros)

NO A LA LÍNIA D'ALTA TENSIÓ

MON
PONS

"NO NECESITAS NADA MÁS PARA IR
A LA MODA."

CLAUDIA SCHIFFER.

INTRO FACC

En un XSARA COUPÉ todo te favorece. Un estilo que viste mucho vayas como vayas. ¿De elegante? Su depurada línea te abrirá muchas puertas hasta en los círculos más selectos. ¿De sport? Estás ante la esencia misma del carácter Coupé. Un pura raza capaz de domar hasta 167 CV con asombrosa seguridad. ¿De moderno? Hay mil detalles a tu alcance que reflejan una personalidad brillante e innovadora: climatizador ABS, llantas de aleación, doble airbag y dos airbags laterales, cargador CD's, control de audio integrado en el volante, 6 altavoces ... ¿Adivinas lo que se va a llevar esta temporada? UN SUEÑO DE ÚLTIMA GENERACIÓN. Equipamiento según versiones.

N O T E I M A G I N A S L O Q U E C I T R O Ë N P U E D E H A C E R P O R T

VENGA A VERLO A:

CITROËN

Taller Esteve

Agent Oficial Citroën

C. Baixada de la Costa, 28, baixos
17240 LLAGOSTERA (Girona)

CITROËN

4.....	EDITORIAL
5.....	LA LÍNIA D'ALTA TENSIÓ
7.....	LA POLÈMICA DE LA LLAR D'AVIS
9.....	OPINIÓ.
16.....	MASOS DE LLAGOSTERA. Ca l'Ocell.
18.....	CAVAIÓ. Modificació de les normes subsidiàries de Llagostera respecte les explotacions ramaderes.
21.....	ENTREVISTA A MARIA PAGÈS.
24.....	EL PAPU PREGUNTA
27.....	BASES DEL PREMI SANT JORDI.
29.....	RETALLS D'HISTÒRIA.
30.....	COSES DEL POBLE. Què hi falta i què hi sobra. Llagostera a la premsa. Fira de Nadal. Cursa de St. Esteve. La muralla amagada. Els Pastorets. La il·lusió d'una nit. Nova escultura a l'estació. La banda del BMW. 110 anys de Casino Llagosterenc.
42.....	ENTITATS. Biblioteca Julià Cutillé. Colla Gegantera. G.E. Bell-Matí. Patronat Municipal d'Esports.
51.....	CENTENARI DEL DR. DOMINGO PASCUAL CARBÓ.
59.....	REGISTRE CIVIL.
60.....	LLETRAHERITS.
70.....	BOTÀNICA La photinia.
71.....	GENT SANA. Les extraordinàries propietats de la carxofera
73.....	HORÒSCOP.
74.....	L'ENRIC. L'Agenda oculta.
76.....	DES DE CA L'ÀVIA LOLA. 20 anys que no han canviat el món
79.....	ÀLBUM DE FOTOS.

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai.

Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Col·lectiu de Redacció

Pau Bassets, Lluc Bassets, Jenny Burgués, Cristina Cáceres, Núria Capdevila, Quim Castelló, Jordi Comas, Sílvia Cortés, Marta Genóher, Sònia Genóher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, Montse Mayol, Rosa Mayol, Dani Moll, Jordi Moll, Gustau M. Castellana, Jordi Pinsach, Jordi Plà, Carles Soler, Ramon Soler, Santi Soler, Marc Sureda, Marta Sureda, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura, Quim Ventura, Jaume Viñas.

Col·labora en el disseny: Roberto Pintre

Col·laboradors: Marta Albà, Eugènia Mascort, Jaume Moll, Ramon Motjé, Toni Navarro, Carles Oliveras, Fina Solà, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé, Pub l'Enrenou.

Llagostera, Març '99 "Butlletí de Llagostera" Núm. 13

Portada: Montse Pons

Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció. (Telf.- 972 - 83 12 10)
C/Migdia, 40 o Apat. de Correus 76
email: elbutlleti@grn.es

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel. 16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: GI-1733/95

Polígon Residencial

En els darrers temps la majoria de poblacions han vist créixer un polígon industrial als seus afores. Llagostera no n'és una excepció. El que no sembla coherent és que en poc temps s'hi construeixin un munt de vivendes tan a prop que provoqui, entre altres coses, que el terme "afores" perdi sentit. A més, circulant pel poble hom s'adona que, tot i el caos que provoquen els camions en alguns carrers, les empreses locals no s'animen a traslladar-se al polígon industrial. Potser cal tenir un control més exhaustiu del transport de mercaderies al centre del poble (camions que carreguen i descarreguen) i oferir facilitats de pes que convencin aquestes empreses a instal·lar-s'hi, fent-se un favor a elles i a l'habitabilitat del poble.

Aquest Nadal ha sorgit la moda d'editar i distribuir "pamflets" per les cases. Aquests poden ser tríptics, díptics o folis, això és el de menys. Són publicacions de partits polítics o entitats, en actitud de defensa o atac per algun assumpte relacionat amb la política local. El darrer, editat per la Junta de la Llar d'avis, fins i tot arriba a insultar persones concretes per culpa d'un titular sensacionalista. Pensem que existeixen altres vies més efectives per resoldre aquestes polèmiques sense que l'ambient de crispació que es viu a l'Ajuntament envaeixi les nostres bústies. Si ara ja estem així no volem imaginar-nos el bombardeig propagandístic de la campanya electoral.

El **Col·lectiu de redacció** es vol solidaritzar amb en Jaume Turró, el monitor de Caldes de Malavella, denunciat com a responsable de l'atropellament per un cotxe d'un dels seus alumnes que es produí acabada la classe. Considerem que ja és molt que encara hi hagi persones disposades a treballar de forma voluntària per la mainada d'un poble que a sobre, se'ls exigeixi responsabilitats que no els pertoquen. Si algú vol informació sobre el cas, podeu contactar amb:

JOAQUIM SARRA
C/Migdia, 1. Tel. 972 47 06 42
17455 CALDES DE MALAVELLA
o bé a través de l'e-mail jturro@hotmail.com

Voldríem dedicar també unes línies a la presentació d'una nova secció. "El Papu pregunta" neix amb la intenció, mitjançant algunes preguntes, de reflectir el coneixement i l'opinió dels nostres convilatans. Esperem que sigui del vostre interès.

Tot i l'optimisme mostrat a la darrera editorial, haurem d'esperar encara, cinc mesos per traslladar-nos al local que es ha promès l'Ajuntament. Sembla que s'hi han de fer unes modificacions força complexes que requereixen un temps i burocràcia. Nosaltres mentrestant continuem treballant en condicions precàries i intentant millorar. Un exemple és la incorporació de correu electrònic; la nostra adreça de correu és elbutlleti@grn.es, on podeu enviar queixes, suggerències o qualsevol text que vulgueu publicar. Properament també podreu visitar-nos a la pàgina web que estem construint.

La línia d'alta tensió

La línia d'alta tensió de les Garres continua sent notícia. L'última esmena que us fem en l'anterior Butlletí, es referia a la denúncia presentada per la Coordinadora contra l'empresa ENHER, que continuava els treballs tot i la paralització preventiva decretada pel jutge el passat 4 de desembre.

Malgrat tot, a Llagostera, des de la paralització de les obres fins ara, els treballs d'ENHER es varen alen- tir considerablement però no es van paralitzar del tot. Es va entrar en un estira i arronsa per part de la Coordinadora Antilínia, treballadors subcontractats per l'empresa ENHER i la policia municipal. Cada dia es repetia la mateixa situació. Arribaven els treballadors, acte seguit membres de la Coordinadora

anaven al lloc on treballaven, avisaven a la policia municipal i aquesta ordenava la paralització de les obres. I així, dia rera dia. Paral·lelament, l'última setmana de gener es va fer públic que s'havien extraviat els papers de la denúncia (anteriorment esmentada) durant el trasllat d'aquesta, del jutjat d'instrucció número 6 al d'instrucció número 1. Aproximadament quaranta-vuit hores després d'aquest fet, 26 de gener, el jutge es va pronunciar respecte l'interdicte d'obra nova contra la construcció de la línia d'alta tensió. Segons la sentència, la Coordinadora no podia acreditar la personalitat jurídica necessària per presentar aquest tipus d'interdicte. El magistrat no va entrar a valorar qui tenia raó en el conflicte, només va notificar que l'interdicte presentat

per la Coordinadora tenia un defecte de forma. La reacció de la Coordinadora, al cap de tres dies, fou presentar un recurs d'apel·lació a l'Audiència Provincial de Girona. És a dir, teòricament, les obres continuaven aturades.

Per acabar, remarcar que les obres que s'han dut a terme aquests últims dies han estat únicament al terme municipal de Llagostera. A Cassà les obres no han continuat perquè l'alcalde va amenaçar de precintat les màquines dels operaris si treballaven. Abans de tancar la redacció, 8 de febrer, la situació doncs, es trobava encara en mans dels jutjats.

El Col·lectiu de Redacció

Des del Col·lectiu de Redacció, voldríem fer arribar el nostre suport a tota aquella gent que s'oposa a la construcció d'aquesta línia i molt especialment a la Coordinadora Antilínia.

BAR EL DORADO

C/ Angel Guimerà, 29

Tel. 83 06 64

Obert tot l'any

Meritxell

BUGADERIA INDUSTRIAL

C/. Ricard Casademont, 14

Tel. (972) 83 03 12

Fax (972) 83 03 12

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Crta. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

Impremta NONELL

Tel: (972) 83 00 45 Fax: (972) 80 54 94
Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA (Girona)

CARNS i EMBOTITS

GASCONS SC

C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54

SASTRERIA · CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

Albert Mallorquí i Gulch

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

PLANTES FRUITERES
PLANTES ORNAMENTALS

Interiors i Exteriors

FALGUERAS

A LLAGOSTERA

C/ Camprodón, 39

Carretera Girona a Sant Feliu

Tels. 972 83 07 72 i 972 80 55 79

La polèmica de la Llar d'Avis

Com tothom sap, en un ple s'hi discuteix tot el que és d'àmbit municipal i això inclou la Llar d'Avis. Un simple comentari fet en un ple per la regidora del PSC, Montserrat Pla, va motivar l'aparició d'un article a 3 columnes, amb una fotografia d'arxiu que no venia al cas i un titular de dimensions desmesurades.

Cronologia dels fets

- Desembre del 1998: aparició de cartells als comerços del poble amb el següent text: «**ATENCIÓ LLAGOSTERA. Joies Roser els convida a la demostració de joieria el dia 20 de desembre a la Llar de Jubilats, de les 10 del matí a les 8 del vespre. ¡No us ho perdeu! ¡Us hi esperem! Facilitats de pagament per els interessats**»

- 16 de desembre, al ple municipal: durant el debat sobre l'aprovació de la construcció d'una cuina a la Llar de Jubilats, la sra. Pla comenta que ha vist el cartell esmentat i demana si és cert que es farà una venda de joies a la Llar. Ella es mostra disconforme amb aquesta activitat ja que – explica – creu que un local municipal com és la Llar d'Avis no és el lloc adient per a aquest tipus d'activitats. L'alcaldeessa Pilar Sancho respon que no en té coneixement, però que ho esbrinarà.

- 18 de desembre: apareix un titular al Diari de Girona en què es diu que «Denuncien que en el casal d'avis de Llagostera es «trafica» amb joies».

L'Alcaldeessa contacta amb el president de la Junta de la Llar d'Avis i els aconsella de no realitzar l'exposició de joies.

- 28 de desembre: a les portes de totes les cases arriba el comunicat de la Llar d'Avis, amb dos articles, titulats, «La Llar del Pensionista de Llagostera Informa» i «La Junta de la Llar del Pensionista contesta a l'oposició».

Un titular sensacionalista

Estem acostumats a llegir premsa. A llegir titulars que ens criden l'atenció. Una mostra recent de la influència dels mitjans de comunicació és la polèmica desencadenada arran d'un titular aparegut al Diari de Girona. La redacció d'aquest titular i el tractament donat a una notícia que no arribava a tal, van originar una reacció en la Junta de la Llar d'Avis que, d'altra manera, no s'hagués donat.

Aquest titular contenia les paraules «Denuncien» i «trafica» que van ser les causants del malestar de la Junta de la Llar d'Avis. La prova d'aquest malestar és la redacció del comunicat que van emetre porta a porta, deu dies després de l'aparició d'aquest article al diari. En aquest comunicat, els avis atribueixen l'article del diari a la Sra. Pla i mostren la seva ofensa per haver estat titllats de traficants per aquesta, arribant a tractar-la de «mentidera» i de «pocavergonya».

Cal aclarir que la Sra. Pla en cap moment del ple municipal va utilitzar la paraula «traficar» per referir-se a la suposada venda de joies que havia de tenir lloc al Casal d'Avis. Si bé és cert que la paraula «tràfic» és sinònima de «comerç il·legal», no és menys cert que el seu ús en un titular denota certes intencions sensacionalistes. En els mateixos termes, la paraula «denunciar» admet múltiples interpretacions. Es pot denunciar un robatori, però també es pot denunciar que una claveguera està embussada o que s'ha fos la bombeta d'un fanal. Si el que pretenia el periodista era cridar l'atenció, es pot dir que ho ha ben aconseguit.

14 Comarques GIRONA 18 DE DESSEMBRE DE 1998 Diari de Girona

L'ALCALDESSA AFIRMA QUE S'ESBRINARAN ELS FETS I ES MIRARÀ QUINES ACTIVITATS S'HI FAN

Denuncien que en el casal d'avis de Llagostera es «trafica» amb joies

L'oposició diu que això representa una competència deslleial als comerciants del poble

Molta despesa d'aigua mineral

En un altre punt de l'ordre del dia, l'oposició lligarà també a crítica, arran d'una aprovació definitiva d'una modificació de crida, que en alguns parts dels penya-segats municipals hi haurà una despesa de més de cent mil pessetes per aigua mineral. Antoni Planas (ERC-ICV) va dir que el país normal «és que es comprin ampolles grans o petites i no ampolles petites que, a la llarga, són més cares». També en el ple es va posar de manifest que feia que pagava les aigües mineral·les a l'IES Llagostera. L'alcaldeessa va dir que s'havia de col·laborar, mentre que Navarro va assegurar que «no estem en contra que s'aixís econòmicament l'IES, però el Departament d'Energia només ha de complir amb les seves obligacions».

Guina polèmica

El debat sobre l'aparellament contractualitzat de joies en la Llar d'Avis es va destacar arran de l'aprovació definitiva del projecte de construcció d'una cuina en el mateix casal. Mentre l'alcaldeessa, Pilar Sancho, mantenia que la cuina «no és res més que un petit equipament per fer alguns entrepans o sopes» hi ja amb l'oposició, tota els grups de l'oposició van coincidir a assegurar que «per fer això no calia encarregar un projecte de cent milions de pessetes ni fer una obra d'enginyeria com les que estan projectades».

Lluís Puig i Antoni Navarro, d'ERC-ICV, van assegurar que el projecte esmentat «és tota la traça de comerç il·legal que s'ha fet en la cuina d'un restaurant per fer-hi diners o sopes. Cridem que el que es pretén és convertir això en un restaurant encobert».

Jordi Noguera, d'ERC, va estar d'acord amb la resta dels grups de l'oposició, tot i remarcar que, el fet que es construïssin una cuina, «donat que en la cuina menja per a la gent de dia i de nit del casal. Així acabarà essent un restaurant sense que ningú no ho pugui controlar i una competència il·legal dels restaurants del poble».

Pilar Sancho

Som especialistes en electrodomèstics

Agrupació **DEGISA**

C/ Camprodon, 11 - Tel. 83 04 77
LLAGOSTERA (GIRONA)

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

C/Cantallops, 2
Tel. (972) 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

a Barcelona: Tel. (93) 300 29 14-98
ESCAPA, S.A. - C/Alaba, 51
Agrupats: C/ Bolívia, 46 - 52

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recanviutats

Tel. 80 50 85

C.I.F. G-17217688

C/. Ramal, s/n

17240 LLAGOSTERA (Girona)

LAMPISTERIA

J. FA

Es fan instal·lacions de gas i les
revisions obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49 - Tel. (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

MONTIEL

Assessoria Laboral, Fiscal i Jurídica
Administració de Finques
Assegurances Generals

C/. Calderers, 5
Fax: 80 52 30
Tel. (972) 83 03 62
17240 LLAGOSTERA

C/. Taulera, 39
Fax: 83 75 78
Tel. (972) 83 71 65
17246 SANTA CRISTINA D'ARO

Mobles Cateura

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7
Tel. 972 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Mª Carme Valentí
PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 972 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
Girona

La tolerància, per què?

Voldria començar aquest article introduint una reflexió. Quin valor té el racisme i quin valor té la tolerància? Primer, caldria meditar individualment per pensar què convé més a cadascú i per què. Xenofòbia etimològicament significa "por a l'estranger".

La gent que es declara xenòfoba a través de les seves idees hauria de mirar quines raons té. Personalment, no he trobat cap argument satisfactori per ser-ho. No m'aporta res si no és mal-estar de pensar que em puc sentir superior i amb dret a rebutjar l'estranger perquè no és d'aquí. En el fons li tinc por perquè és diferent i el que és diferent ens espanta.

D'altra part, penso que, de la tolerància com a pràctica, se'n poden extreure coses molt positives. La tolerància és el diàleg, una comunicació que no demana solidaritat. El primer pas és tractar l'estranger com una persona i no com un "negre" o "moro" i viceversa. Hi podem guanyar moltes coses, com l'aprenentatge d'altres maneres de fer, d'entendre la vida, en definitiva l'aprenentatge d'una cultura diferent de la nostra.

Lluny de fer una partició social entre immigrants i la gent que viu aquí (no que és d'aquí, perquè ningú sap el principi del seu arbre genealògic), aposto per un mestissatge amb dret a la diferència, que tothom tingui els mateixos drets i que tothom es pugui sentir diferent.

Penso que el dret a la diferència és tan important com el dret a la igualtat, si no, correm el risc de voler uniformitzar la societat, convertir l'estranger en un igual que jo, i no ha de ser-ho. Ha de ser igual que jo quant a drets, però no en costums, raça i religió, ja que ell s'ha de sentir orgullós de la seva raça igual que nosaltres de la nostra. I, si tant em molesten els seus costums, he de ser civilitzat i parlar amb ell com parlo amb el meu veí blanc.

Crec que la tolerància s'ha de basar en la col·laboració de totes dues bandes, tant de la gent que viu aquí

com de la gent nouvinguda. Aquesta col·laboració s'ha de basar en el respecte i no en la por i el rebuig.

Finalment voldria acabar amb una pregunta: hi ha algú que marxi del seu país per gust? A mi em sembla que és per necessitat i ningú marxa d'allà on ha viscut sempre, amb la seva gent, amb els seus costums si no és perquè té carències molt grans. Penso que tothom té dret a menjar, a una educació i a treballar. A més, constantment ens informen que la població s'està envellint, això vol dir que mancarà mà d'obra activa en un futur pròxim. Mentre el senyor president demana 'catalanets', tanquem les portes a una mà d'obra activa de manera legal i després ja podem celebrar centenaris a favor dels drets humans.

Cristina Montiel Pérez

IRUANI, S.L.

C/. Albertí, 20
Tel. - 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Floristeria Cal - Ri

Composicions - Florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili

C/ Concepció, 4
17240 LLAGOSTERA
TL : 83 09 88

Bar Restaurant Can PANEDES

Desde **1966** Cuina
Casolana

Carretera de Sant Feliu, 5
Tel. (972) 83 03 56
LLAGOSTERA (Girona)

Venda i reparació de
**MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS**

**motos
jorma - 7**

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

Obres Hospital S.L.

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

Llagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

Tercera via

Quan no entenem les coses que passen en un poble el que no s'ha de fer és conformar-s'hi. Per això nosaltres hem intentat buscar una manera d'expressar el que pensem. La intenció no és assenyalar culpables, no estem buscant la perfecció. Tenim molt clar que nosaltres no coneixem grans solucions però podem aportar un tercer punt de vista obert al diàleg.

Tant l'equip de govern com l'oposició han fet que es polititzin els afers municipals. És aquí on els grups es retraten; sembla que es facin el joc, només esperen les ensopegades dels altres per penjar-se ells les medalles. Ens trobem amb una gent apoltronada en el govern des d'on es margina una part dels votants que, tot i no haver donat majoria, escullen una altra opció. Una altra opció que es dedica, sobretot, a ressaltar les males gestions, buscar errades i draps bruts de vegades sense massa significat pel poble, havent-hi com hi ha tantes coses per plantejar. No cal ser molt observador per adonar-se del mal estat d'alguns carrers i voreres, de la prioritat que es dona al tràfic de vehicles sobre el de vianants amb el risc que això comporta, de la degradació a la que està condemnat el nucli antic... No se li escapa a ningú que Llagostera viu d'iniciatives aïllades i potser el que ens fa falta és un projecte de dinamització cultural i econòmica per al futur.

S'han gastat unes energies i recursos per habilitar una zona com a polígon industrial en una època en que els polígons prosperen però el de Llagostera està estancat, cosa que no deixa de ser curiosa i, per algú, sospitosa. Al costat d'això no s'han tingut en compte realment les possibilitats turístiques del poble

com a alternativa o complement del turisme de sol i platja de la costa, i del turisme cultural de Girona. Llagostera podria ser un emplaçament

ganització del poble i no només participar en les ofertes que ja existeixen. El ritme d'urbanització creix desmesuradament i no s'afavoreixen actuacions dins el nucli antic per evitar la degradació i intentar revitalitzar-lo com a centre històric, tot el que sabem del passat ha de servir-nos per buscar un futur.

Troblem que temes com aquest tenen prou importància com per passar al davant de les discussions i controvèrsies polítiques en que s'entenen a l'ajuntament. Per nosaltres la solució passa per un allunyament de les polítiques locals respecte els programes dels grans partits nacionals. Deixem les campanyes partidistes per les eleccions nacionals, estatals i europees; i a l'hora de treballar per al poble intentem no ser nacionalistes, ni de dretes, ni d'esquerreres sinó de Llagostera i veure que podem arribar a un consens sobre el que és bo per al poble i no per a cada un de nosaltres. Amb això no volem dir que tota la responsabilitat caigui damunt dels polítics, ja que el que volem

reivindicar és la força de l'opinió, i que aquesta força els vilatans la utilitzem per exigir quelcom més que el que ens ofereixen els programes electorals.

Ricard Grabulosa Solà
Alfons Martín i Reig

CARLES OLIVERAS

*"Llagostera podria ser un emplaçament idoni per al turisme que fuig de les aglomeracions"
A la fotografia, el Salt del Llop.*

idoni per al turisme que fuig de les aglomeracions sense renunciar a les possibilitats de la zona i mantenint el caràcter de poble com a principal atractiu. Qui sap si es podria treure més profit de les iniciatives socials-agrupacions i entitats- si fóssim capaços d'involucrar-nos més en l'or-

“Ponent té una filla casada a llevant, que sempre que la va a veure se’n torna plorant”

Sentir, observar, mesurar i registrar en un document els litres per metre quadrat que marca el pluviòmetre, a quina velocitat bufava la tramuntana o quina ha estat la mínima d’una nit que s’ha despertat amb gelada negra, és encara per a mi una fita, un desig que espero un dia assolir. Tenir cura d’una estació meteorològica implica perseverància, constància, responsabilitat. El bon ús d’una estació, no és ni de molt lluny, un caprici, sinó que es tracta de documentar unes dades ambientals que ara per ara s’estan perdent. El microclima de Llagostera, queda avui amagat sotes les isobàres del Gironès en els mapes dels diaris provincials.

Des de *El Butlletí*, s’ha arribat a l’acord de presentar una instància a l’Ajuntament, demanant que movilitzi papers per a veure si és possible que l’Institut Nacional de Meteorologia, o el Departament de Medi Ambient, ens ubiqui una estació meteorològica local. (Hem demanat informació i una estació ben completa ens costaria entre 80.000 i 100.000 ptas.) Una estació que sigui patrimoni del poble. És una iniciativa que potser serà escapçada amb altres prioritats, potser de forma intel·ligible, però si menys no quedarà constància d’aquesta instància, d’aquesta iniciativa que interessos privats portaran algun dia a terme.

És ben clar que comprar una estació meteorològica no és comprar una obra d’art estàtica que precisa del subjecte que la contempla, sinó que implica necessàriament un manteniment a la llarga. Així es tracta d’una inversió econòmica els fruits de la qual seran documentació gràfica i formativa, que pot estar a l’abast d’aquells que o tenen un mitjà de vida que depèn de l’atmosfera, com molts professionals del camp, o que simplement interessats curiosos que senten el que els envolta. Estem a punt de començar un nou segle, i la preocupació pel medi ambient és cada vegada més frapant. Gaudir d’una estació meteorològica és acostar-nos més a aquest entorn, hi ha molts punts a conèixer.

Des d’aquí llancem aquesta iniciativa i us demanem la vostra opinió. Volem saber si als llagosterencs els agradaria conèixer més el seu microclima. Si així ho creieu, envieu-nos el vostre suport a l’adreça del Butlletí (Aptat. de Correus, 76 de Llagostera).

Jenny

HIDROMETEORS

PLUJA	●
PLUGIM	⌞
XAFEC	▽
NEU	*
RUIXAT DE NEU	⋄
GRANIS, CALABRUIX, CALAMARSA	△
PEDREGADA	▲
NEU GRANULADA	⋄
NEVISCO	△
GRANIS, CALAMARSA, CALABRUIX TOU	⋄
PRISMES DE GEL	⋄
AIGUANEU	⋄
PLUJA GELADA O ENGELANT	⋄
PLUGIM GELAT O ENGELAT	⋄
BOIRA	≡
BOIRINA	≡
BROMA	⋄
BOIRA GEBRADORA	⋄
ROSADA	⋄
GEBRE	⋄
GEBRE (BOIRA GEBRADORA FRÀGIL)	⋄
GEBRE (BOIRA GEBRADORA COMPACTA)	⋄
BARRUFA, RUFAGADA, RUFACA	⋄
BARRUFA, RUFAGADA, RUFACA BAIXA	⋄
BORRALLONS DE NEU	⋄
MÀNEGA, FIBLÓ, BOFARUT, TROMBA MARINA	⋄

Llegenda dels fenòmens meteorològics més comuns.

FE D’ERRADES

Els redactors de la secció “Comerços amb història” ens volem disculpar de l’oblit dels noms de dos dels membres de la família Puig: **Maria Puig Rodó** (filla de Joan Puig Pigrau i de Lluïsa Rodó Ribes) i **Montserrat Puig Prunell** (filla de Josep Puig Rodó i Concepció Prunell Tarrés). També hi ha un error en la data de naixement de Llorenç Pigrau Codolar (15-2-1781)

El vas ja és ple

El passat Nadal es va caracteritzar per l'aparició de tres fulls sota les portes de les cases de Llagostera. Contenen les males llengües que hi ha gent que ha començat a utilitzar improvisades sortides dels seus domicilis per tal d'evitar topar-se amb un nou *pamflet* que l'obligui a centrar-se en disputes alienes.

Els dos primers –“*L'Ajuntament informa*” i “*IC-EV respon a L'Ajuntament informa*”– feien referència a un tema comú: la presentació d'una querella per part d'IC-EV contra l'alcaldeessa Pilar Sancho.

A tres mesos vista, intentar parlar d'aquest tema podria denotar certes intencions de despertar noves polèmiques o d'obrir velles ferides. El caràcter trimestral del *Butlletí* obliga a vegades a aquests exercicis de memòria. S'ha de tenir en compte que *El Butlletí* és –amb els seus defectes i les seves virtuts– l'únic mitjà escrit i periòdic de comunicació local i, com a tal, serà –d'aquí a uns anys– una manera de comprovar què passava en aquest poble i com el veïen una colla de llagosterencs més o menys inquiets. Seria inexcusable que les pàgines d'aquesta revista no contemplessin un fet com aquest, que tant ha donat a parlar al poble i a la premsa comarcal.

Com afrontar però, i a més amb objectivitat, un tema tan delicat com és el de la ja famosa querella interposada pel grup d'IC-EV a l'Alcaldeessa Pilar Sancho? Molta gent ho tindria clar: expliques què ha passat, quins són els antecedents i quina ha estat la resolució del jutge. També pots amanir-ho amb una entrevista amb cadascuna de les parts impli-

cades i ho remates amb un article d'opinió en el qual dius que tots dos tenen culpa, l'un per xafarder i l'altre per tossut, i *voilà*: heus ací l'article. Un article, per altra part, ben digne. Però no el que s'espera de persones mínimament informades, com se'ns demana que siguem els membres d'aquesta revista.

Els antecedents

Comencem pels antecedents. On els anem a buscar? Fins on ens remuntem? Si no coneixem res de la política local, podríem deturar-nos en el moment en què IC-EV demana una informació que, pel que sigui, no se li atorga (aquest és, de fet, el motiu de la querella). Però, és realment aquí quan comença la història?

Si hem seguit els esdeveniments polítics d'aquesta darrera legislatura veurem com tot es remunta l'any 95 quan, constituït el nou consistori, els equips PSC, IC-EV i ERC es mostren clarament en desacord amb el fer de l'equip de govern (CiU) i decideix agafar-se al peu de la lletra el títol que les urnes els han atorgat: l'oposició.

Quina és la tasca de l'oposició?

Llagostera ve d'una antiga tradició de govern monocolor, amb més o menys succedanis, tret d'un període –potser massa breu– en què els anomenats “Independents” van intentar donar una mica de color a l'Ajuntament.

És evident que hi ha moltes maneres d'estar a l'oposició. Molts són els qui pensen que en un poble no hi hauria d'haver aquesta figura, pel fet

que un poble presenta problemes comuns que es poden resoldre molt millor des del consens. Aleshores ve quan alguns s'omplen la boca amb aquella frase traïdora “*en un poble no s'ha de fer política*”. Compte: aquesta frase sol ésser dita per un polític del qual caldrà malfiar-se'n. Es fa –i es farà política–, perquè “*fer política*” significa decidir si es destinen més o menys diners a l'hospital, a reparar possibles desperfectes a l'escola o a eliminar barreres arquitectòniques, etc. Significa assegurar-se a discutir civilitzadament sobre resolucions que afectaran els nostres veïns, amics, familiars, la gent que ens creuarem pel carrer i a nosaltres mateixos. Una altra cosa és el què algunes persones entenen per “*fer política*”, referint-se a la pràctica (massa habitual, desgraciadament) de dedicar-se a escombrar cap a casa.

L'oposició que tenim actualment al poble ha optat per fer la feina de “fiscalitzar” el que fa l'equip de govern. És dolent això? No necessàriament. “*Fiscalitzar*” és un terme antipàtic, però tothom té clar que la figura del fiscal en un judici és imprescindible. Si l'equip de govern sap que té al darrera tres grups que vigilen de prop la seva gestió, haurà d'anar molt en compte en no cometre errors que puguin ser evidenciats. I això, de totes totes, beneficia el poble. Un govern sense oposició tendeix, per naturalesa humana, a l'acomodament i a la corrupció (n'hem tingut exemples a nivell estatal i autonòmic). I també tendeix a oblidar-se d'encaixar la crítica, i és en aquest punt on, de manera més flagrant, l'equip de govern actual s'ha mostrat més dèbil. Però també hem pogut comprovar com aquesta

incomprensió també es fa extensible a altres sectors del poble. No és la primera vegada que el col·lectiu de gent gran que ocupa la Llar d'Avis, s'enfronta amb els grups de l'oposició pel sol fet de mostrar-se disconformes amb la gestió de la Llar per part de l'equip de govern. La Junta d'Avis hauria d'entendre que, si es demanen a l'Ajuntament cinc milions per a fer una cuina en un local municipal, els partits polítics tenen tot el dret a dir-hi la seva, i més tenint en compte que es tracta dels impostos que tots hem pagat. És intolerable que s'arribi insultar algú casa per casa pel sol fet de mostrar la seva opinió o bé per paraules que mai ha dit i que un periodista s'ha inventat.

Un poble poc acostumat a encaixar la crítica

La política local hauria d'ésser –per definició– una feina humil. Faci el que faci un equip de govern, sap que tindrà crítiques de certs sectors, alhora que elogis d'altres. I això no indica una mala gestió. Simplement que és impossible aconseguir més de cinc mil persones alhora i sovint cal prendre decisions no del tot agradables. El que governa ha de saber que està exposat a les crítiques d'una part dels seus convilatans. I, per tant, ha d'aprendre a encaixar-les amb esportivitat. Esportivitat que passa per rebatre aquestes crítiques amb arguments intel·ligents i, fins i tot, per acceptar aquelles que puguin estar carregades de raó.

És acceptar esportivament una crítica quan, davant d'una valoració negativa sobre una Festa Major que es va fer des de l'editorial del Butlletí, es dirigeix una carta al Col·lectiu de Redacció del Butlletí que ratllava l'amenaça? Si feu l'esforç de relle-

gir aquella carta –publicada en el núm. 7 del Butlletí– us adonareu de com el grup polític vinculat a l'equip de govern relata, punt per punt, tota la dotació que l'Ajuntament havia fet a aquesta entitat, alhora que es re- criminava un "to negatiu" en els escrits que signava el Col·lectiu de redacció. S'haurà de fer cas d'aquella frase que afirma que la subvenció és l'actual forma de fer callar la gent? Aquella carta feia gala d'una pràctica xantatgística impròpia en ajuntament democràtic i demostrava molt poca capacitat d'encaixar una crítica que un any més tard els va tocar reconèixer als propis membres i simpatitzants de l'equip de govern (vegeu "*Parlem-ne*" no.2 i "*El Punt, edició Festa Major del 98*").

Des de sectors propers a l'equip de govern s'ha "cridat l'atenció" a alguns membres del col·lectiu arran d'un article en que s'esmentaven el funcionament, les virtuts i els defectes d'un organisme del poble. Una vegada més, el motiu de la queixa era –no algun error o algun malentès– sinó el fet d'esmentar algunes mancances. A vegades, les coses al poble no van del tot bé. Però això no s'ha d'amagar. Reconèixer que hi ha problemes és el primer pas per afrontar-los. És precisament perquè, des d'aquesta revista, es parla d'afers del poble que en alguna ocasió s'ha insinuat que el Col·lectiu de Redacció estava manipulat per l'oposició. Això es pot considerar un insult a aquest equip, ja que pressuposa una manca de personalitat i d'idees pròpies dels seus membres, sense cap fonament. El col·lectiu de redacció del Butlletí no està vinculat a cap partit polític. I ho demostra el fet que, junt a les insinuacions esmentades, també –des de persones properes a grups de l'oposició– se'ns ha criticat la nostra poca duresa i

se'ns ha titllat de revista *descafeïnada*.

L'experiència que hem viscut com a membres d'aquest col·lectiu ens permet intuir que hi ha una tendència massa exagerada a l'afany de protagonisme. Imagineu la sorpresa dels membres del Butlletí quan se'ls notifica que s'han canviat alguns aspectes de les bases del Premi Sant Jordi, si tenim en compte que ara a fa tres anys, ens dirigíem a l'Ajuntament per notificar-los que el Butlletí tenia intenció de crear un premi literari. Des del consistori es va fer saber al col·lectiu que ells ja ho tenien pensat, però que el podíem organitzar plegats. Tres convocatòries més tard veiem com ni se'ns fa una sola trucada per si volem suggerir-hi quelcom. En la carta que mencionàvem anteriorment se'ns recordava que l'únic que hi aportàvem era un membre del jurat. Malgrat tot, un any més El Butlletí continuarà aportant-lo i continuarà publicant els guanyadors en aquestes pàgines.

Un altre mèrit que l'Ajuntament s'ha atribuït és la creació del logotip i l'eslògan. Novament, una idea sorgida del Butlletí és capitalitzada per l'Ajuntament, amb l'excusa que un dibuix que simbolitzi el poble només pot ser impulsat des d'aquest organisme. Res a dir: des del Butlletí se'ls va cedir l'organització del concurs i l'atorgació del premi. De manera que ara podem veure el logotip de Llagostera, junt amb l'eslògan "*Llagostera té un toc*" en tots els programes que l'equip de govern edita. Continuem empassant, però ens queda el consol que el poble ja té un logotip i un eslògan.

També, en mitjans de comunicació i en els plens, es reitera i s'emfatitza que "*El Butlletí sobreviu gràcies a l'Ajuntament*". En el supòsit que això sigui cert (que és

discutible), també ho és que un Ajuntament ha de vetllar per què les entitats del poble puguin sobreviure: és la seva feina. Un fuster mai es vanagloriarà d'haver fet una taula amb quatre potes. Però no només és això, sinó que s'obliga al Butlletí a publicar el conveni que anualment reno-va amb l'Ajuntament. Cap problema: s'ha anat fent fins ara, però... alguna altra entitat ho fa?

De tots els lectors d'aquesta revista és sabut que l'Ajuntament nega al Butlletí el subministrament dels Plens en format informàtic, obligant els seus membres a fer una feina del tot inútil, i sense cap explicació a canvi. Una ridícula així no mereix cap comentari addicional, però pot expressar, o bé poques ganes que els plens arribin a massa gent, o bé ganes de dur-nos maldecaps. Que algú provi de mecanografiar el Ple que apareix en aquest número i sabrà de què parlem.

Totes aquestes experiències han erosionat, el Col·lectiu de Redacció. Davant tots aquests "tocs d'atenció", les reunions en les quals es decideixen els continguts dels editorials han esdevingut un autèntic calvari. No només s'ha de discutir el què s'hi diu, sinó com es diu. De manera que a vegades, escriure un editorial esdevé més un exercici de funambulisme que de literatura. Premi per l'equip de govern, en aquest aspecte. Però els convidem que assisteixin en alguna de les nostres reunions. Veuran com és possible que trenta persones parlin i discuteixen des de punts de vista diferents, mentre mantenen un clima de cordialitat que els permet anar-ho a remullar tot amb una cervesa, acaba-da la reunió.

Si un grup de joves sense afanys polítics ni de protagonisme ja s'ha vist involucrat en afers tan desagradables, què pot passar amb els grups

de l'oposició que, per definició, s'han de dedicar a criticar l'equip de govern?

Doncs passa el que veiem als Plens. L'equip de govern és incapaç de mantenir la compostura davant una crítica a la seva gestió i inicia discussions en un to d'allò més autoritari. I hom té tot el dret a pensar que si algú que en públic té aquesta actitud, quan no hi ha ningú al davant, la cosa pot passar a majors. L'equip de govern, i qui el regenta, és el principal responsable del clima polític que regna. I un alcalde que hagi de recórrer als crits per a posar ordre en un ple, no fa sinó incitar a la perpetuació d'aquestes actituds pujades de to.

Coneguts els antecedents, podem concloure que el resum de tot això és que hi ha un problema d'actitud. Un problema d'intolerància a la crítica que ha fet que la situació hagi sortit de mare.

La querella

A partir d'aquí podríem començar a parlar de la querella. Era necessari aquest recurs? La majoria estarem d'acord en que és una mesura potser massa extrema. És clarament un intent massa desesperat de fer valer una raó per sobre de l'altra. Però el que amb aquestes ratlles volem recalcar és que s'ha de jutjar, no com un fet puntual, sinó com la desembocadura d'una sèrie d'esdeveniments que es remunten a gairebé quatre anys vista.

A finals del mes de gener, no hi havia encara una resolució sobre el recurs que IC-EV havia presentat per tal d'evitar que el cas s'arxivés. Per tant, tota la informació que el Butlletí pot aportar, no és sinó l'exposició dels fets per part d'ambdues parts. Això volia dir que havíem de reiterar el que aportaven els dos manifestats editats per l'Ajuntament i

IC-EV respectivament. Volem deixar també ben clar que creiem que els diners públics no es poden destinar, sota cap concepte, a defenses personals, com és l'edició d'aquell "*L'Ajuntament Informa*" signat per l'alcaldesa. Pel sol fet que cada partit polític disposa de fons per a fer-ho i perquè són diners que el poble pot utilitzar per a altres necessitats.

Els que això signem som conscients que, amb aquestes ratlles, hem pres partit. No es tracta però, d'un article d'informació, sinó d'opinió. Opinió que, volem aclarir, no necessàriament comparteixen tots els membres del Col·lectiu de Redacció del Butlletí, però que sorgeix de l'ànim d'explicar que difícils poden ser, en ocasions, les relacions amb "el poder".

S'apropen eleccions i, de segur, ara ens pertocarà veure la cara amable d'aquest poder. Seran un seguit d'inauguracions i d'actes públics que culminaran amb el que promet ser la Festa Major més sonada dels darrers anys, en que els polítics (tots plegats) sortiran de sota les pedres, mostrant-nos somriures d'anuncis de pasta dentífrica. Qui sap si, embriagats per l'afany d'assolir vots, els sotasignants haurem pogut fer pública aquí la nostra opinió sense temor a represàlies. O no.

*Sílvia Cortés, Dani Moll,
Jordi Moll, Jordi Pinsach*

Ca l'Ocell, dos joves al capdavant d'un mas

Sens dubte, el que sorprèn més a Ca l'Ocell és el fet que al capdavant del negoci familiar hi trobem en Jaume i en Jordi, dos germans de vint-i-vuit i vint-i-set anys respectivament. Per un o altre fet, el cert és que els germans Olivé han optat per fer aquesta feina. El mas està situat al veïnat de Llobatera, concretament al número 14, tot just a la perifèria del poble.

No se sap del cert des de quant es coneix el mas pel nom de Ca l'Ocell, però segons els propietaris sempre s'ha dit així, tot i que es pensa que antigament es deia Can Sisena. La casa data, més o menys, del 1700. De la construcció inicial encara en queden algunes parets de pedra i fang, però la major part del que es veu actualment és el resultat de diferents reformes. Els propietaris sempre han estat la família Olivé. Avui dia hi viuen la mare, Maria Rosa Bayó Fusté, i els seus dos fills, Jaume i en Jordi Olivé Bayó, que són els que porten a terme l'activitat principal del mas.

Una activitat centrada en la producció lletera, doncs a Ca l'Ocell, des de sempre, s'han dedicat a les vaques. Per a fer front a aquesta producció de llet disposen de camps i conreus. Aquesta és una pràctica habitual, i la família Olivé hi destina unes 175-200 vessanes. Tot plegat per a poder alimentar uns 130-140 caps de bestiar dels quals una setantena són, pròpiament, vaques lleteres. Els productes conreats varien força, doncs cal tenir en compte que no tot el bestiar menja el mateix. Així doncs, es conrea des de blat de moro i reigràs fins a userda, ordi i civada. Alimentació fibro-

sa i variada. A més a més cal comprar algun tipus de pinso proteic i complementos per aconseguir bons nivells de producció i una llet de bona qualitat.

La producció del mas, en litres, ve marcada pel sistema de quotes

nen fixada la quantitat màxima de litres que poden produir al llarg de la temporada. És l'anomenada quota de producció. Aquesta temporada, per exemple, la producció de Ca l'Ocell és de 435.000 quilos de llet.

Durant la primera part de la temporada es permet als pagesos de fer canvis. És a dir, si veuen que la seva quota serà assolida sense gaire problemes, tenen opció a llogar litres de la quota d'algun altre pagès que preveu que n'hi sobranen. En concret, a Ca l'Ocell, tenir aquesta quota suposa produir uns 8000 litres de llet setmanals. Aquest sistema practicat des de l'entrada a la Unió Europea, segons comenten en Jaume i en Jordi, és un sistema que està bé, doncs t'assegura que no hi hagi mai un canvi brusc del preu de la llet... "I, si no t'ho assegura del tot, si que és força difícil que passi", afirmen. Actualment el litre es paga a un preu raonable: unes 50 ptes. Fa sis o set anys, en canvi, es pagava a unes 30 ptes. el litre. Amb el sistema de quotes s'evita, per una banda, que hi

hagi excedents de producció i, per l'altra, no permet l'entrada d'especuladors al món lleter. Aquest sistema dóna, segons ells, certa tranquil·litat.

Pel que fa a la maquinària del mas podríem diferenciar la que s'usa per treballar els camps - tractors, arades, discos,...-, un remolc mesclador (un carro unifit), per donar el menjar al bestiar, i la que s'utilitza per munyir. Munyen les vaques de deu en deu i de manera totalment automatitzada. La instal·lació que disposen a ca l'Ocell permet munyir tot el bestiar en un temps aproximat d'una hora, una hora i quart. A més de l'estalvi de temps que això suposa, és un sistema que els permet de garantir la higiene que exigeix aquesta feina. Avui dia, qualsevol altre sistema que no sigui semblant, fa inviable la producció de llet. A més, tenen un control absolut de l'estat que en cada moment es troben les vaques: nivell de lactació, si estan "seques" o no, quan els falta per quedar prenyades, etc. És un control molt pràctic i útil per a saber en tot moment l'estat en què es troba cada vaca.

Tornant al que us dèiem al començament, als germans Olivé el fet de ser joves i viure a pagès no els suposa cap queixa; s'hi troben bé. Ser propietaris d'un negoci, la seva edat, les ganes de treballar... els fa ser optimistes, els dóna certa seguretat. Hi ha molta feina, però és una feina que els agrada. El futur a pagès, per els joves com ells, no el veuen tan clar. Al seu veïnat, Llobatera, són els únics joves que hi ha. Pensen que d'aquí a uns vint o trenta anys potser quedaran cinc o sis pagesos a tot el poble... No els sembla que hi hagi suficients joves per a "substituir" tota la gent gran que actualment hi ha a pagès. Una de les causes principals que remarquen els germans, i que explicaria força aquesta tendència, és la qüestió dels horaris a pagès. Feixugues jornades de dotze hores, de dilluns a dilluns, resulten força xocants per a la majoria dels joves d'avui dia, acos-

tumats a fer festa acabat el divendres. A més, hi ha força imprevistos: reparacions de maquinària, malalties del bestiar,... O t'agrada realment treballar a pagès, o no t'hi dediques. I si hi treballes amb ganes pots guanyar-te la vida.

Pel que fa al polèmic tema de la línia d'alta tensió, els germans Olivé n'estan rotundament en contra, tot i no ser-ne part directament afectada. Creuen que quan es vol dur a terme qualsevol projecte similar a aquest sempre prevalen els interessos econòmics davant d'altres com ara la salut o el medi ambient ... Per això estan convençuts que aquesta línia d'alta tensió s'acabarà fent.

Text i fotos:
Jordi Moll Casamitjana
Jordi Plà Comas

Modificació de les normes subsidiàries de Llagostera respecte les explotacions ramaderes

Al Butlletí del setembre passat vam expressar una problemàtica existent vers l'ubicació d'explotacions porcines al terme de Llagostera. L'alcalde, Pilar Sancho, es pronuncià sobre el tema aturant les llicències d'obra i preveient una modificació de les normes subsidiàries existents. Tres mesos més tard, s'aprova al ple, l'actual regulació sobre les explotacions ramaderes en general, focalitzant sobretot el tema porcí. Des de El Butlletí, us volem fer arribar quatre esboços gràfics sobre aquest tema legal, més dirigit a mirades de curiosos, que a intencions professionals, les quals poden trobar-ne el document legislatiu complert a la Secretaria de l'Ajuntament.

Els paràmetres principals a tenir en compte, són "distància", "restricció en quant al nombre de caps", i "el període transitori de l'aplicació de la llei". S'ha de tenir en compte, que a nivell legal, es distingeixen dues categories de sòl no urbanitzable: sòl rústec i sòl agrícola. En aquest cas s'aplica a ambdós exactament la mateixa regulació. (No deixa de ser curiós.)

Distàncies que limiten les construccions:

	CASC URBÀ	SÒL URBÀ I URBANITZABLE	CARRETERES LOCALS I COMARCALS	CAMINS
AVÍCOLA	500 m	300 m	100 m	30 m
PORCINA	1000 m	800 m	200 m	50 m
BOVINA	500 m	300 m	100 m	50 m
OVINA	500 m	300 m	100 m	30 m
CUNÍCOLA	500 m	300 m	100 m	30 m

Condicionants estètics:

"Les edificacions seran de planta baixa a excepció dels edificis annexos per als quals sigui necessària una alçada més gran."

"Totes les construccions i instal·lacions tindran acabats exteriors d'acord amb les normes constructives tradicionals no admetent-se tancaments de bloc de formigó o maó vist que no tinguin un tractament adequat a les seves característiques constructives. Els paraments es pintaran amb colors terrosos, quedant prohibit el color blanc."

S'entendrà per granja industrial:

"Les granges porcines superiors a 10 animals de cria per Ha., o sempre que siguin superiors a 25 animals de cria o 75 d'engreix, granges de vedells superiors a 10 animals per Ha. de conreu o 40 animals, i totes les granges avícoles".

Condicions específiques per les instal·lacions considerades “granges industrials”:

	SUPERFÍCIE MÀXIMA OCUPADA PER GRANGES		NÚM. MÀXIM DE CAPS	
	ENGREIX	CRIA	ENGREIX	CRIA
PORCINA	1500 m ²	1500 m ²	1500 caps	250 caps

	Separació mínima de granges a finca	Separació mínima de granges a finca	Separació mínima de granges a altres edificacions (*)	Separació entre granges	Ocupació terreny explotació tamadera	Ocupació terreny construcció auxiliar	Alçada màxima
Avícola	30 m	250 m	-	-	70 %	-	-
Porcina	50 m	250 m	350 m	1000 m	50 %	2 %	5 m
Bovina	50 m	250 m	-	1000 m	70 %	-	-
Ovina	30 m	250 m	-	-	70 %	-	-
Cunícola	30 m	250 m	-	-	70 %	-	-

(*) Usos diferents als propis de l'activitat agrícola i ramadera, i usos específics industrials.

Aplicació de la llei. Període Transitori:

“...aquelles (explotacions) existents que no disposin de l'oportuna llicència d'activitat hauran de regularitzar la seva situació en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor (30.12.1998) d'aquesta disposició transitòria, en cas contrari seran declarades il·legals.” (Si alguna família es guanya la vida amb una granja de porcs que pels criteris anteriors sigui considerada com a granja industrial, i no té la llicència “oportuna” tindrà que començar de nou? No pot haver-hi una pre-inspecció, i veure si existeix la possibilitat d'obtenir la llicència, si menys no també dins d'un període transitori? La llei vigent no és un fil conductor entre l'anterior i la posterior?)

Conclusió:

“En una democràcia, la legislació neix quan tornant-se l'ús, abús(*), la majoria es sent perjudicada”

(*) Abús en el sentit, d'usar en excés.

Jenny Burgués i Ribó

Isidre Pinos

TRANSPORTS

Tel. 83 10 32

CALÇATS LLINÀS

LLAGOSTERA

Plaça Catalunya, 1
Tel. 80 52 91

LA BISBAL

C/ Alta Riera, 5
Tel. 64 32 91

TEIXITS I

Es fa a mida
tota classe de roba.

RETAILS trini

També hi trobareu
servei de TINTORERIA.

Sempre al
vostre servei

C. Albertí, 16
Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

Menjars "CAL DEGOLLAT"

83 01 29
83 11 25

Carrer Sant Feliu, 55
17240 LLAGOSTERA

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

Serralleria

CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
I ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
d'oll de sorra abrasiu

Taller: C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 80 54 89 - Fax 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

Excavacions VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.

C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA
Tel. 83 04 92

*Tapisseria
i Tendals*
Sanchez

972
83 03 87

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís

C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

“Mai m’ha costat adaptar-me a diferents llocs”

Maria Pagès, germana de les Religioses de Sant Josep

Va néixer al cor de la Garrotxa, a Sant Martí del Clot de Bianya, i de la seva infantesa recorda que mai va tenir vocació de casada, condició que, segons el seu punt de vista, és indispensable per formar una família. Explica que molt aviat va tenir clara la seva vocació religiosa i que mai ha tingut dubtes d’haver escollit el camí equivoccat. D’esperit actiu i curiós, confessa l’edat sense reticències: “en tinc 86”, diu, i hi afegeix: “no tinc manies a dir-ho perquè per mi ser gran és una honra”.

La Maria Pagès Matabosch és encara per a molta gent l’“hermana madre”, tot i que ja fa temps que va ser rellevada del càrrec de superiora que va ocupar durant nou anys. Ara, com que no se sap estar gaire estona sense fer res, s’ocupa que a la cuina no hi falti res i, si li ho demanen, substitueix la religiosa que s’ocupa de la porteria o fa encàrrecs per a l’escola, on molts encara la recorden venent material escolar davant l’armari de fusta del peu de l’escala. De fet, la docència ha estat la seva vida tant aquí com a l’estranger –va estar-se sis anys a Colòmbia i també va residir a França-. Ens rep asseguda en una saleta lluminosa amb un llibre a la mà, i abans que preguntem res pren la iniciativa i ens comença a parlar de com és l’hospital i de com l’hauria fet ella si l’haguessin deixat triar: “això va de propina”, diu, “i així doncs.... què voleu saber?”

Quan va néixer?

Vaig néixer a St. Martí del Clot de Bianya el 18 d’agost de l’any 1912. La meva mare deia que havia nascut el 25 d’agost, dia de St. Jaume, però en aquella època fins que venia el secretari per empadronar passaven dies.

Quan va decidir fer-se monja?

Vaig decidir-ho de molt petita. Jo tenia unes ties monges que sovint venien a veure’m i a mi de seguida em va venir la vocació de ser monja. El meu pare era el gran de casa seva, la seva mare va morir deixant fills petits i ell es va haver de casar molt jove perquè hi hagués una dona a casa. Jo veia que els germans del meu pare s’anaven casant i pensava: això sí que és avorrit, un noi i una noia es coneixen, se’n van a viure a una casa... No ho vaig voler fer mai això. Mai he tingut vocació de casada.

Anava a un col·legi de monges, vostè?

No, anava a l'escola del poble, on teníem un mestre i una mestra que no ens ensenyaven gran cosa. Ho fèiem tot en castellà i em sembla que era el dissabte que ens feien llegir un llibre en català. Ens feien fer costura i poca cosa més. Jo tot el que sé ho he après al convent. El meu pare a l'hivern ens feia fer verbs, dictats... i així vaig aprendre a llegir i escriure.

Qui la va orientar quan va decidir fer-se monja?

El meu pare em va fer esperar dos anys perquè deia que potser només era una il·lusió de criatura, però jo vaig aguantar aquests dos anys ferma amb la meua decisió d'anar amb les "hermanes". Passats els dos anys, em va acompanyar a Olot i va venir una "hermana" de Girona a buscar-me. Tenia dotze anys i fins als disset no vaig començar el noviciat.

On va estar abans de venir a Llagostera.

Vaig estar molts anys a Girona on feia de mestra de novícies perquè jo vaig estudiar Magisteri a Girona durant la República. Després vaig estar dos anys a Porcuna (Granada) i 6 anys més a Colòmbia com a mestra de novícies.

Com se li va oferir la possibilitat d'anar a l'estranger?

Quan tenia 14 anys vaig estar dos anys a Perpinyà estudiant francès abans de començar el noviciat. No saltres som manades pels superiors i aquests fan segons les necessitats. En general acceptem el que ens diuen.

Potser en aquell moment les dones no tenien massa formació i fer-se monja era una manera d'accedir a la cultura i a l'educació.

No, no, això és només una vocació, encara que és cert que la vida estava muntada diferent. La gent tenia set o vuit fills, ningú pensava a estudiar i tothom trobava feina. A pagès, les noies anaven a servir i els nois a fer de mosso. Com que no hi havia tantes màquines hi havia més feina. Ara la vida s'ha complicat molt per culpa de tantes màquines.

Com va viure una noia de la Garrotxa l'experiència d'estar a Colòmbia?

A mi no m'ha costat mai acomodar-me a diferents llocs. És un país molt càlid, però allà el sol no cremava tant com aquí. A més, a la vora de casa nostra hi havia un riu que portava molta frescor. La gent d'allà era molt agradable. Jo ja m'hi hauria quedat per sempre, m'agradava molt estar-hi, però em van cridar i vaig tornar a venir cap aquí. Vaig anar dos anys a Girona, després em van dir per venir a Llagostera i ara ja fa més de trenta anys que hi sóc. Vaig venir de superiora perquè hi havia una altra "madre" que ja era molt gran i l'havia de substituir.

On va passar la guerra civil?

La vaig passar a Girona, a la casa que encara tenim i que ara és residència d'avis. La Generalitat ens va protegir posant vigilància a la porta i un cartell que deia "Incautat per la Generalitat per a Serveis Socials", i ningú ens va molestar. Només, de tant en tant, venien i s'enduïen el que volien. Més endavant ens van dir que havíem de marxar perquè els na-

cionals ja havien passat el front d'Aragó i volien convertir el centre en un hospital de guerra. Els militars es van quedar la casa per portar-hi els soldats ferits i les quaranta "hermanes" que érem vam anar-nos-en a una masia. Llavors vam instal·lar-nos en tres o quatre pisos que ens van deixar algunes persones amigues nostres de Girona. Vam patir molta gana, com la majoria de gent, però es pot dir que dintre de tot vam tenir sort.

Cap on ha dirigit la seva vocació?

Jo de malalts, no n'he cuidat gaire. Sempre m'he dedicat a l'ensenyament en centres i a novícies. A Porcuna estava en una escola on ensenyava nens de set anys i a les tardes, quan acabava, venien noies grans a fer classes.

Com va trobar l'hospital quan va arribar?

Quan vaig venir era molt i molt pobre. Aquest hospital va ser comprat per un sacerdot, Josep Baulida, per tenir cura dels pobres del poble i de la gent que no podia pagar l'assistència. Tant era així que quan hi ingressaven hi portaven tot el que tenien. Si tenien una casa la donaven a l'hospital quan es morien. Quan vaig venir hi havia un munt d'aixades, forques i tot tipus d'eines de treballar al camp... perquè la gent no podia pagar amb res més. Hi havia molta pobresa. De bon matí les germanes marxaven a les cases de pagès a demanar almoïna per poder mantenir l'hospital.

I l'escola?

Quan van marxar les Carmelites a la dècada dels seixanta, per falta de vocacions, el senyor bisbe va anar a parlar amb la superiora general i

ens va donar la possibilitat d'agafar també l'escola per poder tenir més ingressos. Ara, tot i que som de la mateixa comunitat, hi ha germanes que treballen a l'hospital i n'hi ha que treballen a l'escola.

S'ha plantejat alguna vegada l'opció de la clausura?

No, jo no tindria caràcter, sóc molt activa. Tota la vida ho he sigut i encara ho sóc. De tota manera, les monges de clausura també treballen, solen tenir una horta o es dediquen a cosir, a fer coses d'església, o com en el cas dels monjos de Solius, a enquadrar. Tenen unes hores d'oració i unes altres dedicades al treball.

Quines feines fa actualment a l'hospital?

Abans ajudava a l'escola. Em feien venir nens i nenes que no sabien llegir o que no sabien restar i jo els n'ensenyava i també era l'encarregada de vendre material escolar. Ara estic jubilada i em faig càrrec de la cuina; tinc cura que no hi falti res. També faig algunes coses pel col·legi, vaig a fer encàrrecs, faig fotocòpies...

Quines aficions té en el seu temps lliure?

Llegeixo, reso... Mirar la televisió no m'agrada gaire, tot i que de vegades miro les notícies. Les germanes no som gaire aficionades a la televisió, fan moltes pel·lícules on només hi ha violència i sexe. Sembla que no hi hagi res més. Normalment quan vull saber les notícies poso la ràdio i escolto Catalunya Informació perquè amb cinc minuts sé tot el que passa. Sopo aviat i me'n vaig a dormir molt aviat. Ajudo amb el que puc però i crec que faig força favor, perquè quan me'n vaig em troben a faltar.

Llegeix el diari?

Sí, en llegeixo els titulars al matí i també el temps, que m'agrada molt, i si m'interessa alguna altra cosa després ho llegeixo.

Ha canviat molt el funcionament de la comunitat religiosa des que va ingressar-hi?

No, més aviat funciona igual, però estem més al dia amb tot i ens hem modernitzat una mica. Amb això de l'euro jo ja tinc una màquina que fa el canvi per saber quan val cada cosa només "apretant" una tecla.

Què en pensa dels invents de la tècnica com Internet?

Al col·legi n'hi ha, perquè estan al dia, però jo no sé què pensar-ne. No hi entenc ni hi vull entendre, però de vegades veig coses i crec que hi ha gent dolenta que pot utilitzar-ho per fer molt de mal.

Creu que amb els anys el món va a millor?

No, al contrari. Crec que s'ha perdut un principi fonamental. S'ha perdut l'amor. Hi ha molt egoisme i falta moral. Si es deixa la religió es perd la moral, que és el principi de les accions humanes. Jo vull que em respectin, però també he de respectar els altres. Hem de saber conviure junts, i això es perd, perquè tot hom mira per ell. La moral va unida a la religió, però són dues coses diferents. Una prova que la gent no pot viure sense la religió és que cada dia surten més sectes.

Per què creu que la gent ha deixat de creure en Déu?

La religió s'ha perdut a les famílies. Si els pares no ensenyen a creure en Déu als fills ja no hi ha el prin-

cipi religiós. La televisió també fa molt de mal a les criatures, perquè no paeixen el que veuen. Una persona gran quan veu una cosa a la tele sap diferenciar el bé del mal, però una criatura no. Fins i tot els dibuixos animats són violents. S'ha donat una llibertat tan espantosa que no se sap què s'ha de fer i què no. I el problema és que fa més fressa la gent que no és com ha de ser que l'altra. Una cosa és llibertat i l'altra és llibertinatge, i jo crec que hem de lluitar per tenir llibertat.

-Podria definir amb poques paraules La Bíblia?

És la història de les relacions del poble d'Israel amb Déu.

-Com definiria Déu?

-És l'ésser infinit, el creador de tot, i s'identifica com la Misericòrdia.

-Què demanaria si pogués fer realitat tres desitjos?

-Demanaria estimar molt Déu, tenir-li molta confiança i molt d'amor per a tothom.

-I si li toqués la loteria?

-No sóc gens materialista. Entregaria els diners a la congregació perquè els utilitzessin per al que fos necessari. Potser per a les missions que tenim a l'Àfrica i a Amèrica.

-Quin és el llibre que més li ha agradat?

-M'agraden els llibres espirituals, com les vides de sants. Són molt devota de Santa Teresita, i també els llibres de natura o un que fa poc ha sortit per la tele que es diu "Las recetas de la abuela", perquè m'agraden molt aquestes coses de pagès.

Pau Bassets, Sònia Genóher, Jordi Pinsach, Marc Sureda.

Preguntes

- 1.- Sap a quin dial podria sintonitzar Llagostera Ràdio?
- 2.- Podria explicar-nos, breument, què és el Ramadà?
- 3.- Defineixi Llagostera amb dos adjectius.
- 4.- Quina opinió li mereix el seguit de comunicats (CIU, IC-Verds, Casal d'Avis) apareguts darrerament al poble?
- 5.- Sap quant val un euro?

Nom:
Amable Sancho
edat: 62
Professió:
pensionista

Nom:
Miquel Donate
edat: 62
Professió:
mestre-taller

- 1.- No ho sé. Escolto la primera ràdio que trobo.
- 2.- El que fan els marroquins. Estan més o menys quaranta dies sense menjar ni beure. És una qüestió de religió.
- 3.- Tranquil i amb polítics poc intel·ligents. El poble està igual que fa vint anys enrere.
- 4.- En concret l'acusació del Casal d'Avis ha estat dirigida per CiU.
- 5.- Entre 165 i 175 ptes.

- 1.- Exactament no. L'escolto algunes vegades. Em sembla que és el 102 o 104, no ho sé ben bé.
- 2.- Es un costum religiós dels musulmans; durant unes hores determinades no es menja ni es beu res. Suposo que hi ha altres connotacions que desconec.
- 3.- Trist i políticament mort.
- 4.- L'actitud dels partits polítics, i en particular del que governa, no em produeix cap sensació estimulante.
- 5.- Més o menys 166 ptes. i alguns cèntims.

Nom:
David Canaleta
edat: 21
Professió:
carnisser

Nom:
Juli Mauri
edat: 44
Professió:
electricista

- 1.- Sí, al 105.7 FM.
- 2.- Allò dels moros, però no sabria dir què és.
- 3.- Petit i trist.
- 4.- A mi particularment no m'ha arribat cap comunicat. No puc opinar.
- 5.- Més o menys 168 ptes.

- 1.- No me'n recordo, no escolto gaire Llagostera Ràdio.
- 2.- És l'abstinència que practiquen els musulmans. No beuen, no mengen...
- 3.- Tranquil i divers.
- 4.- Passo bastant d'aquests temes relacionats amb la política.
- 5.- Més o menys 165 ptes.

*Respectant els motus religiosos de la Drissia, no disposem de la seva fotografia

Nom:
Drissia Shir
edat: 33
Professió:
mestressa de casa

Nom:
Dolors Pedraza
edat: 70
Professió:
pensionista i
mestressa de casa

- 1.- No ho sé, no l'escolto habitualment.
- 2.- Ens aixequem a les quatre de la matinada, mengem i bevem i fins a dos quarts de sis de la tarda no tornem a fer-ho. Seguim la religió islàmica.
- 3.- Petit i ofereix poc treball (per exemple, no hi ha indústria)
- 4.- No ho sé, no hem rebut cap paper d'aquests a casa.
- 5.- Més o menys 167 ptes.

Nom:
Olga Porta
edat: 36
Professió:
mestressa de casa

- 1.- No ho sé segur, em sembla que és al 107 o 109.
- 2.- El que fan els musulmans, que només mengen i beuen al vespre.
- 3.- Tranquil i normal.
- 4.- S'hauria de fer més sovint, perquè t'assabentes de coses que normalment no saps.
- 5.- Més o menys 168 ptes.

Nom:
Maria Carreras
edat: 13
Professió:
estudiant,
segon d'ESO

- 1.- És al 105.7.
- 2.- Allò que fan els moros i que només mengen i beuen a la nit.
- 3.- Tranquil i divertit.
- 4.- No ho sé, no n'he llegit ni vist cap.
- 5.- 100 i 'pico' ptes.

Text i fotos
Papu Press

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

llagostera

el passeig

BAR GRILL

Pº Pompeu Fabra, 92
17240 Llagostera
Tel. (972) 83 12 92

Transportes

JAPIC PETIT, S.A.

TRANSPORTS INTERNACIONALS I NACIONALS

Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

TEJIDOS

Angel Hernández Hernández

Especialidad en ropa para el hogar, camisas y pantalones

Tienda: C/Camprodon, 2 (frente gasolinera) 17240 LLAGOSTERA
Part.: C/ Mas Sec, 59 - Tel (972) 83 08 93 (Girona)

Floristeria Mª ROSA

Plantes i Flors

Carrer Consellers, 24 - Tel. 83 05 24
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Sara

Merceria - Perfumeria

C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

Tel. (972) 83 01 41

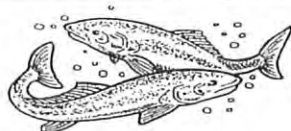
LLAGOSTERA
(Girona)

PAUHER SCHOOL
Idiomes

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

PEIXATERIA
PLANA

PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS

Cristófol Colom, 7 - Tel. 83 02 58 - 83 01 96
LLAGOSTERA

TALLER MECÀNIC

Juan Puig
I FILLS S.L.

Servei de Grua Permanent

17240 - LLAGOSTERA

Crta. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

ORGANITZA: Butlletí de Llagostera, Biblioteca Julià Cutillé i Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Llagostera

BASES: 1.- Infantil: A: Cicle inicial
B: Cicle mitjà
C: Cicle superior
2.- Juvenil: A: De 12 a 14 anys
B: De 15 a 17 anys
3.- Adult: A partir de 18 anys

MODALITATS:

- El tema serà lliure per a totes les modalitats.
- Tots els treballs s'hauran de presentar en llengua catalana.
- Les obres presentades hauran de ser inèdites.

CONTE IL·LUSTRAT: Es pot presentar en qualsevol tècnica (llapis de colors, aquarel·la...) Mida DIN-A4.

INFANTIL A i B: Predomini d'il·lustració sobre text. Es presentaran 4 còpies.

NARRACIÓ: Per a les categories juvenil i adult.

Extensió màxima 15 fulls DIN-A4.

Escrit a màquina o ordinador, a doble espai i per una sola cara.

Es presentaran 4 còpies.

PRESENTACIÓ:

- Totes les obres presentades portaran el TÍTOL, l'EDAT i la CATEGORIA a la qual es presenten.
- S'hi adjuntarà un sobre tancat on s'indicarà al seu exterior dos punts:

Concurs literari Sant Jordi 1999

Títol de l'obra i categoria

- Dins el sobre s'hi inclourà una targeta amb el NOM, COGNOMS, ADREÇA i TELÈFON.

TERMINI DE PRESENTACIÓ:

-Els treballs es presentaran a la Biblioteca Julià Cutillé abans del dissabte 6 de març. No s'acceptaran les obres que es presentin fora de termini.

JURAT:

El jurat estarà format per quatre membres:

- Pilar Sancho. Alcaldessa de l'Ajuntament de Llagostera.
- Sònia Genóher. Butlletí de Llagostera.
- Pilar Cortés. Biblioteca Julià Cutillé.
- Enric Ramionet. Casino Llagosterenc.

El jurat es reserva el dret de deixar vacant el premi d'alguna de les categories si ho considera oportú.

PREMIS:

S'establirà un primer premi per cada categoria cedits per l'Ajuntament.

CATEGORIA 1: Un lot de llibres i un trofeu per cada un dels cicles.

CATEGORIA 2: 25.000 pessetes per a cada sub-categoria.

CATEGORIA 3: 50.000 pessetes.

VEREDICTE I REPARTIMENT DE PREMIS:

El veredictes es farà públic el diumenge anterior a Sant Jordi, el dia 18 d'abril (programa a part).

ACLARIMENTS:

L'organització del concurs es reserva el dret de domini sobre les obres premiades.

La resta d'obres podran ser retirades de la Biblioteca Julià Cutillé a partir del lliurament de premis i fins a un màxim de 2 mesos.

GEMMA

PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTS

ÀNGEL GUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

TALLER R. COROMINAS

Telf.: 972.83.05.78 - LLAGOSTERA

"Perquè busques alguna cosa més"

DECLARACIÓ DE PAGAMENT DE L'ARRENDATARI D'UNA MASIA

4 de febrer del 1739. Del notari Frances Moragas.

"Sepan quantos esta publica escritura vieren, oyeren y leyeren, como yo Juan Vingut labrador parcero del Manso Cabanyas del termino del Castillo de Llagostera corregimiento de Gerona, de edad de quarenta y dos anyos poco mas o menos, porque es justo y muy conforme a la razon dar testimonio de la verdad, por ende de mi grado y cierta sciencia con thenor del presente mediante el juramento que hago a nuestro Señor Dios y a sus Santos quatro Evangelios y presto extrajudicialmente, en mano y poder de Francisco Moragas y Gironí Nott. infrascrito.

Certifico y hago fe, de como a tal parcero que me hallo de dicho Manso Cabanyas, que possehe Gerardo Axandri negociante de dicho Castillo, he entregado a al mismo Gerardo Axandri en la cosecha de el anyo passado de mil sete cientos y treinta y ocho, veinte y sinco quarteras y tres cortanes de los que quatro hazen quartera, de trigo bueno, vulgo forment y diez y ocho quarteras de trigo mescladisso, vulgo mestall, todo medida corriente, vulgo coromullada ó a tom de era y assimismo que en los demas anyos dende el anyo mil sete cientos y treinta y uno hasta oy en dia, le he entregado el trigo y demas granos a medida corriente, vulgo coromullada ó a tom de era, por ser el estilo de entregarse a dicha medida por los parceros a sus duenyos y almismo tiempo certifico y doy fe que en los demas anyos he entregado a al dicho Gerardo Axandri, el trigo que tengo declarado y echo testimonial y un tossino de peso de setenta y sinco libras carnicera, un cordero vulgo anyell, dos pares de gallinas, una dosena de quessos y dos carretadas de lenya como assi esta pactado en el arriendo que de dicho manso tengo echo y esta es mi declarasion y la real verdad por el juramento que llevo echo.

Y para que conste en donde convenga y nadie dude ni dudar pueda sobre lo arriba dicho, a instancia de Juan Axandri escriviente de la Villa de San Felio de Guixols mando hazer y escrivir el presente auto publico, que fue fecho en dicho Castillo de Llagostera, a los quatro dias del mes de febrero del anyo de mil sete cientos y treinta y nueve, siendo presentes por testigos Vicente Rissech y Juan Soler, labradores, ambos vezinos de dicho Castillo de Llagostera a esto llamados."

ELS VEÏNATS DE LLAGOSTERA AL SEGLE XVI

VEÏNAT	ANY DOCUMENT	PROPIETARI ⁽¹⁾	MAS
Bruguera	1570	Jaume Boig	---
Les Buades	1559	---	Bauler
Cabanyes	1558	Llorens Puig	Puig
Cantallops	1581	---	---
Carbonera	1561 (prop de la riera Cagallera o Cagarella)		
De l'Església	1584	Joan Gotarra	---
Fonalleras	1559	---	Tarré
Ganix	1559	---	Font
Lloreda	1559	Maurici Sureda	---
Mata	1558	Salvi Pasqual	Mestre
Panedas	1584	---	---
Del Pi	1583	Joan Mestre (a) Valmanya	---
Ridaura	1558	Joan Moner	Moner
Salellas	1558	Francesc Domènech	Domènech
Sant Llorens	1558	Miquel Rissech	Rissech
La Serra	1554	---	Gasconell
Sureda	1565	Montserrat Ballell	---
Vilabella	1558	Jaume Mondo	Mondo
Vilar	1558	Jaume Alou	Alou

⁽¹⁾ Nom de propietaris que tenien el mas o les torres dintre el veïnat esmentat

En repassar els llibres notari- als hem anat recopilant els ve- ñats de Llagostera; en aquest cas, els que corresponen al segle XVI. Tot i que, com e spot comprovar, n'hi havia molts, ignorem si hi són tots.

Josep Cantó i
Antoni Mascort

Font:

AHG - Notaria de Caldes

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera?

HI FALTA

- Senyalitzar els graons que van des de l'òptica a Can Llinós
- Reflectors a les pilones de les voreres
- Metres d'amplada a les voreres de molts carrers
- Una estació meteorològica
- Papereres a la Plaça Catalunya
- Bosses als "Kioscans"
- Sistema d'amplificació de veu als plens.
- La rotonda de la cruïlla de Caldes

EL BUTLLETÍ

EL BUTLLETÍ

HI SOBRA

- Xivarri a la Biblioteca
- Pals de llum a les voreres
- Decibels de soroll de motos
- Esquerdes al Casino
- Cotxes aparcats sobre les voreres
- Bosses d'escombraries al Passeig fora d'hores

Llagostera a la premsa

Amb aquesta nova secció volem facilitar, en forma de titulars, un recull dels titulars relacionats amb Llagostera que han aparegut la premsa. Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades. Aquest recull, ha estat fet a partir d'una tria de les notícies més interessants que han succeït al poble des de l'última edició del Butlletí.

Llagostera dona el terreny per a l'institut a Ensenyament a canvi que es faci de pressa

Diari de Girona, 6 d'octubre del 1998

La Generalitat es compromet a renovar una part dels accessos a Llagostera

Diari de Girona, dimecres, 4 de novembre de 1998

Cent cinquanta quilòmetres de carril bici uniran Ripoll i Sant Feliu el juny del 2000

Diari de Girona, dijous 17 de desembre de 1998

Viatge Virtual a la Llagostera Fortificada

El Punt, dimarts, 29 de desembre de 1998

Llagostera resol el problema de falta d'aigua amb la connexió amb el Pasteral

Diari de Girona, dissabte, 2 de gener de 1999

Llagostera encarrega el projecte per a la cruïlla de Caldes de Malavella

Diari de Girona, dijous, 7 de gener de 1999

Cassà celebra l'inici de la variant després de 13 anys de reivindicacions. I la variant de Llagostera, quan?

Diari de Girona, dimecres, 13 de gener de 1999

L'ajuntament de Llagostera demana a Enher que demoleixi les obres de la línia d'alta tensió

El Punt, dissabte, 16 de gener de 1999

Clausuren la primera fase de l'abocador de Solius a Llagostera per obsolet

Diari de Girona, dimecres, 20 de gener de 1999

Un espectacular accident entre cinc cotxes provoca un mort a Llagostera

Diari de Girona, dilluns, 25 de gener de 1999

Enher guanya la partida als antilínia

El Punt, divendres, 29 de gener de 1999

Tallen quatre mesos la carretera de Tossa a Llagostera per poder inaugurar abans la reforma

El Punt, dimarts, 2 de febrer de 1999

IC-EV, el PSC i ERC es "fusionen" en una sola llista per desbancar CiU de l'alcaldia de Llagostera

El Punt, dijous, 4 de febrer de 1999

La web de jocs de dos gironins és la més visitada de tot el món

Diari de Girona, dijous, 4 de febrer de 1999

Jordi Comas Boadas
Gustau M. Castellana

**JOSEP
AGUSTÍ**

EMBOTITS

*C/Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA*

VILANOVA

GA *GESTORIA*
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCER

Col·legi núm. 134

FINQUES **API**
Col·legiat 204

ASSEGURANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Aparat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

Estel Martí

Pg. Pompeu Fabra, 40 - Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-Ilosera
Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

 83 09 07
80 54 03
Fax 83 10 66

Fira de Nadal

Pels volts de Nadal, es va tornar a fer una fira a la plaça, amb algunes parades plenes de motius nadalencs, on s'hi podien comprar figures de pessebre, arbres de Nadal, ti-
ons, torrons artesans etc... També hi havia ca-
vallets i un castell inflable
per entretenir els nens i
nenes.

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVERAS

Cursa de Sant Esteve

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVERAS

Com ja és habitual des de fa dinou anys, la Cursa de Sant Esteve arriba puntual per les festes de Nadal. Aquesta XIXena edició va aconseguir batre novament el rècord de participació, amb més de sis-cents corredors que van recórrer els gairebé deu quilòmetres de la cursa.

S'ha de felicitar una altra vegada al Club d'Atletisme i a tots aquells col·laboradors que, desinteressadament, fan possible que la Cursa segueixi creixent any rere any.

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALS
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

superAvui

**FRUITES
PUIG**

El nom dels bons aliments !

CAN MUNTANER

La Muralla amagada

La inauguració de l'exposició "La Muralla Amagada" va obrir, el passat 18 de desembre de 1998, un cicle d'activitats que s'aniran realitzant al llarg d'aquest 1999, relacionades amb l'estudi històric elaborat pels senyors Mascort i Cantó.

L'acte va tenir lloc a la sala de sessions de l'ajuntament i va començar amb la conferència "La vida de cada dia fa 500 anys", a càrrec de Sílvia Planes, llicenciada en Història Medieval.

Tot seguit, Marta Albà, arxivera municipal, va presentar el núm. 17 de la revista crònica titulat *Un notari i els seus papers durant la Guerra del Francès*. L'alcaldeessa Pilar Sancho va acomiadar l'acte recordant que a partir d'aquell moment quedava oberta l'exposició de "La Muralla amagada" a l'arxiu, i que romandria oberta durant les Festes de Nadal, St. Jordi i la Festa Major.

L'exposició dona una visió del traçat de les antigues muralles de Llagostera. A partir d'uns dibuixos de Joaquim Paredes i d'unes fotografies aèries actuals podem reconstruir i imaginar-nos amb més facilitat aquestes fortificacions. Al llarg del recorregut veiem com el poble i les muralles han anat patint importants canvis, començant pel 1400 –quan ja trobem una primera muralla– fins el segle XVI, amb la muralla mig en-derrocada.

Per ambientar-nos més en l'edat mitjana hi ha uns plafons on s'hi explica el sistema de defensa i vocabulari de l'època. També s'hi mostren peces i objectes de la vida quotidiana medieval, cedits pel Museu Municipal, el Museu etnològic d'Arbucies i el Museu arqueològic de Banyoles.

ARXIU MUNICIPAL

A sobre, l'historiadora Sílvia Planes en un moment de la conferència "La vida de cada dia fa 500 anys". Al seu costat, d'esquerre a dreta, l'alcaldeessa Pilar Sancho i Marta Albà, arxivera municipal.

EL BUTLLETÍ

L'exposició es va inaugurar després de la conferència

Marta Genóher i Valentí

Constructor d'Obres

Martí Plà

C/ Músic Aguiló, 3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

Carmen Mestres Pigem

BAR MESTRES

C/ Pau Casals, 2
Tel. 972 83 05 22

17240 LLAGOSTERA
Girona

Des de 1952

*Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats*

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

MP ERRUQUER
I
R

**C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557**

**RECADER
JOAN XIRGU CIURANA**

**Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda**

Agències a Girona:

Cooperativa de Recaders
Agència Sureda
Centre de Recaders

Tel. 23 39 61
Tel. 23 01 38
Tel. 20 38 13

A Llagostera:

C./ Concepció, 45

Tel. 83 01 57
Mòbil: 630 07 33 07

**ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS**

**Comercial
MESTRES, S.A.**

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

IMPRESA
rodas OFFSET
TIPOGRAFIA

**Camprodon, 24
Tel. i Fax : 83 02 10
LLAGOSTERA**

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

**CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA**

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Els Pastorets

Els Pastorets de Miquel Vall-llosera es van representar novament al Casal Parroquial, com ja fa una colla d'anys.

Aquest any, seguint la tradició, s'han representat durant tres dies uns pastorets molt particulars i amb moltes innovacions, tant pel que fa a la direcció, com en el repartiment dels personatges, l'escenografia, la coreografia i el maquillatge.

Els nostres pastorets han continuat amb text de Mn. Miquel Vall-llosera, però enguany amb la direcció de Joan Turon.

També hem tingut canvis en el repartiment de personatges i amb nous actors del poble.

Moltes són les persones que aquest any han volgut veure els pastorets. La conclusió a què moltes d'elles han arribat ha estat que els pastorets han millorat molt i que cada any hi ha més ganes i més il·lusió a l'hora preparar-los.

Gerard Cabarrocas

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVERAS

RAMON MOTJÉ

La il·lusió d'una nit

El 2 de febrer els patges dels Reis d'Orient van fer parada al teatre del Casino, per recollir la il·lusió i els desitjos dels nens en forma de carta per portar-les a Melcior, Gaspar i Baltasar. Aquests descansaven i agafaven forces per la nit del dia 5. La nit de reis, abans d'enfilar-se per finestres i balcons a deixar joguines, van fer una cavalcada per Llagostera repartint caramels i regals a nens, pares i avis.

EL BUTLLETÍ

Nova escultura a l'estació

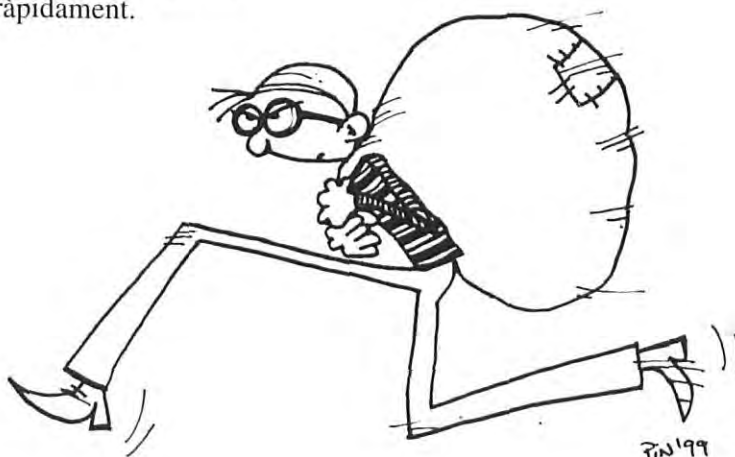
Una obra realitzada pels alumnes de l'aula-taller del projecte Arboç (a la foto) fou inaugurada el passat 22 de gener al parc de l'estació. L'alcalde de Llagostera i el president del Consell Comarcal, Josep Ma. Dausà, van ser presents a l'acte. Igualment, els alumnes i professors de l'escola, així com veïns del poble. L'escultura representa una llibreta on hi ha, soldat sobre metall, algun dels moments més rellevants de la història del poble.

La banda del BMW

Una banda formada per 3 o 4 homes va robar, el passat mes de gener, a diverses llars del nostre poble. Els delinqüents van molt ben vestits i utilitzen un vehicle marca BMW al qual, segons fons policials, canvien les matrícules. Els lladres toquen el timbre de la casa que han escollit com a objectiu i, si ningú obra la porta, la forcen amb una *pota de cabra* (un tipus de palanca). En el cas que algú obri, demanen que se'ls indiqui la situació d'alguna zona del poble. Actuen molt de pressa. Després d'esbotzar la porta s'enduen diners i joies i desapareixen ràpidament.

La Policia Local i els Mossos d'Esquadra estan fent un seguiment d'aquests robatoris. El passat 27 de gener hi havia un control policial a l'entrada de Platja d'Aro que feia aturar cotxes de característiques semblants a l que utilitza "la banda del BMW". Tot i que cap cos de policia no ha vist mai el delinqüent, un dels components del grup va poder ser reconegut en intentar retirar diners d'un banc amb una targeta robada.

Fermí Rodríguez i Casanovas
Aureli Bermejo i Flores

**i parlant de fusta ...
Tot el que calgui**

Bastiments - Portes - Finestres - Cuines - Mobles

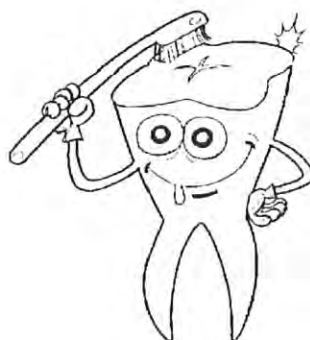
**Fusteria
FERMÍ I AURELI, S.L.**

Industria, 16 Tel. 83 11 63 LLAGOSTERA

Clínica Dental

Dra. Irene Capria
ODONTÒLOGA

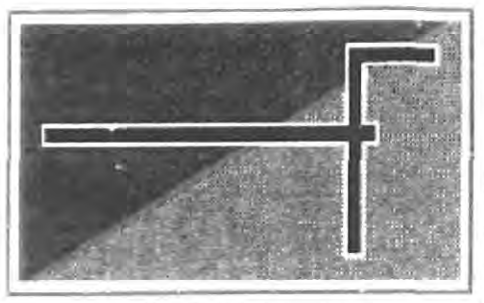
Colegiada nº 1768

**Mas Sec, 35 Baixos
LLAGOSTERA**

**Urgències 972 82 14 41
972 80 53 08**

TRANSPORTS FONT S.L.

C/Joan Maragall, 11 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. (972) 830005 - Fax (972) 805055

C/Progrés, s/n - Tel./Fax (972) 504313
17600 FIGUERES

Estació Renfe Mercaderies - Tel. 2 38810 - Fax 239977
17180 VILABLAREIX

Pl. Sant Joan, 13 Tels. 320248 - 321683
17220 SANT FELIU DE GUIXOLS

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

**C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA**
R.S.I. 20.18.159 GE

110 anys de Casino Llagosterenc

El Casino Llagosterenc ja ha fet 110 anys i, per celebrar-ho, el 21 de novembre passat es va portar a terme la Primera Festa Anual, una vetllada que va tenir molt bona acceptació i que tindrà continuïtat.

La festa va començar amb un ball de societat al cafè de la seu de l'entitat, guarnit amb 110 espelmes per commemorar el natalici. En el decurs de la vetllada Juli Schmid, en nom de tota la junta, va felicitar els socis per la seva contribució a la vida del Casino i va presentar oficialment les noves insígnies de l'entitat. Seguidament, es va fer l'acte de donació de les insígnies xapades amb or als 81 socis que fa més de 50 anys que en són, fent entrega de les primeres als socis més joves i als més grans.

D'altra banda, els dies 19 i 27 de setembre es van portar a terme les tradicionals quines que se celebren cada any per aquestes dates. Van ser molts els llagosterencs que es van acostar al Casino per provar la sort, que només en va escollir uns quants que van marxar amb una panera sota el braç.

RAMON NOTIÉ

Biblioteca Julià Cutillé

Edat mitja - Guia de lectura

Aprofitant que aquest any s'estan portant a terme a Llagostera tota una sèrie d'activitats entorn al món medieval, us volem oferir una selecció de llibres sobre el tema basant-nos en el catàleg de la biblioteca. Esperem que us sigui útil per ampliar la vostra informació. A part, hem confeccionat una altra guia de lectura especialment dedicada als més petits i que podreu trobar a la biblioteca.

EDAT MITJA - HISTÒRIA I SOCIETAT

- . Bonnassie, Pierre. *Vocabulario básico de la historia medieval.*
- . Cairns, Trevor. *La Edad Media.*
- . Huizinga, Johan. *El Otoño de la Edad Media: estudios sobre la forma de la vida y del espíritu durante los siglos XIV i XV en Francia y en los Países Bajos.*
- . Musset, Lucien. *Las invasiones.*

CATALUNYA

- . Abadal, Ramon d'. *Els Primers Comtes catalans.*
- . Aventin, Mercè. *Jofre de Rocabertí i Montcada: senyor feudal i cabdill militar.*
- . Bagué, E. *Els primers Comtes-Reis.*
- . Bonnassie, Pierre. *Catalunya mil anys enrere.*
- . Campàs i Montaner, Joan. *La Creació d'un estat feudal: l'alta edat mitjana: segles XI-XIII.*
- . Campàs i Montaner, Joan. *Els Orígens nacionals: la baixa edat mitjana: segles VIII-XI.*
- . Ferreres, Ernest. *De la plenitud a la crisi: la baixa edat mitjana. Segles XIII-XV.*
- . Ferreres, Ernest. *Mar enllà: l'expansió mediterrània: segles XIII-XV.*
- . *La Formació i expansió del feudalisme català: actes del col·loqui...*
- . Gonzalvo i Bou, Gener. *La Pau i treva a Catalunya: origen de les corts catalanes.*
- . Llorens i Rams, Josep M. *Estudi de poblament al segle XI a Sant Feliu de Buixalleu, Arbúcies, Breda i Riells.*
- . Martínez i Ferrando, J.E. *Els Descendents de Pere el Gran.*

. Olwer, Lluís Nicolau. *L'Expansió de Catalunya en la Mediterrània Oriental.*

- . Pascot, Jep. *Els Almogàvers: l'epopeia medieval dels catalans.*
- . Reglà, Joan. *Introducció a la història de la Corona d'Aragó.*
- . Reynal, Roser. *La Catalunya sarraïna.*
- . Sanmartí, Josep Maria. *Ramon Muntaner: expedicions i conquestes pel mediterrani.*
- . Sobrequeés, Santiago. *Els Barons de Catalunya.*
- . Sobrequeés, Santiago. *Els Grans comtes de Barcelona.*
- . Soldevila, Ferran. *Els Almogàvers.*
- . Soldevila, Ferran. *El Desafiament de Pere el Gran amb Carles d'Anjou.*
- . Sorribas, Sebastià. *Joan el Roig, pagès del segle X: el naixement d'un poble.*
- . Tasis i Marca, Rafael. *Pere el Cerimoniós i els seus fills.*
- . Zimmermann, Michel. *En els orígens de Catalunya: emancipació política i afirmació cultural.*

L'ART MEDIEVAL

- . Badia i Homs, Joan. *L'Arquitectura medieval de l'Empordà.*
- . Watson, Percy. *La Construcción de las catedrales medievales.*

Art romànic

- . Adell, Joan-Albert. *L'Arquitectura romànica a Catalunya.*
- . Bango, Isidro. *Alta edad media: de la tradición hispanogoda al románico.*
- . Bartomeu, Josep. *Guia del romànic català: Principat, Andorra, Rosselló, Aragó.*
- . Bastardes, Rafael. *Les Majestats del Taller de Ripoll.*

. Buron, Vicenç. *Esglésies romàniques catalanes: guia.*

- . Carbonell, Eduard. *L'Art romànic a Catalunya: Segle XII.*
- . *Catalunya romànica.*
- . Conti, Flavio. *Cómo reconocer el arte románico.*
- . Garcia, M. Assumpta. *El Tapís de la creació, símbol del sagrat.*
- . *Guia del romànic de la comarca del Maresme.*
- . Mora, Francesc. *El Romànic de Collserola.*
- . Murlà, Josep. *Esglésies romàniques: 105 testimonis arquitectònics de la història de la Garrotxa.*
- . Noguera, Antoni. *El Pantocràtor romànic de les terres gironines.*
- . Palol, Pere de. *El Tapís de la Creació de la catedral de Girona.*
- . Porter, Maria. *Art romànic per a excursionistes.*
- . Puig i Cadafalch, Josep. *L'Arquitectura romànica a Catalunya.*
- . Trepà, Cristòfol. *L'Art romànic: segles XI-XII.*
- . Valls, Ramon. *El Romànic del Vallès.*
- . Vigué, Jordi. *Les Esglésies romàniques catalanes de planta circular: triangular.*

Art gòtic

- . *L'Art gòtic: la construcció de la Seu de Manresa.*
- . Cirici, Alexandre. *Arquitectura gòtica catalana.*
- . Cirici, Alexandre. *L'Art gòtic català.*
- . Gozzoli, Maria Cristina. *Cómo reconocer el arte gótico.*
- . Terés, M. Rosa. *Pere çà Anglada: introducció de l'estil internacional en l'escultura catalana.*
- . Yarza, Joaquín. *Baja Edad Media: los siglos del gótico.*

Fal·lera gegantera

Bé, com tots ja sabeu la colla gegantera estrenarà gegants ben aviat. És per això que hem decidit fer aquest escrit per explicar-vos, encara que només sigui una miqueta, el procés que estem seguint per fer-los.

Primer vàrem demanar des d'EL BUTLLETÍ la col·laboració dels més grans i després vàrem anar a les escoles i a l'institut perquè crèiem que els més menuts i els joves del poble també ens podien ajudar a trobar la temàtica que caracteritzés els gegants. Si bé vàrem tenir moltes propostes i algunes d'aquestes s'acostaven a la línia que teníem pensada, van ser els mateixos membres de la colla els qui finalment van proposar i decidir qui i com serien.

Nosaltres volíem que estiguessin relacionats amb el poble i així es va

arribar a la idea de la parella de treballadors del suro, però... és que hi ha molts pobles que tenen gegants surers. Així va entrar la idea de fer dues persones emblemàtiques del poble, però encara va ser més complicat.

La nostra decisió va ser encarnar els gegants nous en uns fbers, pobladors de les nostres contrades. Ens hem documentat per fer-los i vestir-los de la manera més fidel possible a l'època. Cal dir que la geganta està inspirada en l'antefixa anomenada la Dama de St. Llorenç, trobada al poblat ibèric que li va donar nom.

El disseny dels gegants ha estat fet per en Francesc Mas. Ell ha perfilat cada detall, és a dir, que si el gegant no du barba és perquè en aquell temps els homes s'afaitaven, etc. Amb això volem dir que no han estat fets "a la babalà" i que, cada detall, l'hem pensat i valorat.

Després calia passar del dibuix a la figura. Aquesta feina ha estat portada a terme per l'Antoni Delgado, l'escultor resident a Romanyà que de segur tots coneixereu per les seves obres, com El Mil·lenari a Platja d'Aro o la Verge del Casal, aquí al poble. Quan li vàrem proposar, de seguida ens va dir que sí i amb tanta il·lusió com tots nosaltres, d'aquí que podem dir que tindrem uns gegants-escultura. Qui tampoc es va negar a ajudar-nos va ser en Pau Bassets.

Comptem amb ell en el moment en què tenim tots els motllos i els

hem d'omplir de fibra de vidre.

En aquest moment, ja ho tenim tot omplert de fibra, les figures tornen a ser d'una sola peça i ho estem polint per poder-ho pintar més endavant.

També, s'estan fent els cavallets de fusta, part que representaria les cames d'una persona; d'aquesta tasca, n'és responsable en Lluís Cateura.

Finalment, el vestuari, la responsable del qual és la Isabel Comes i les mares de la colla gegantera, també està en marxa.

I així, estem treballant intensament per poder estrenar ben aviat uns gegants que, per cert, encara no tenen nom.

CARLES OLIVERAS

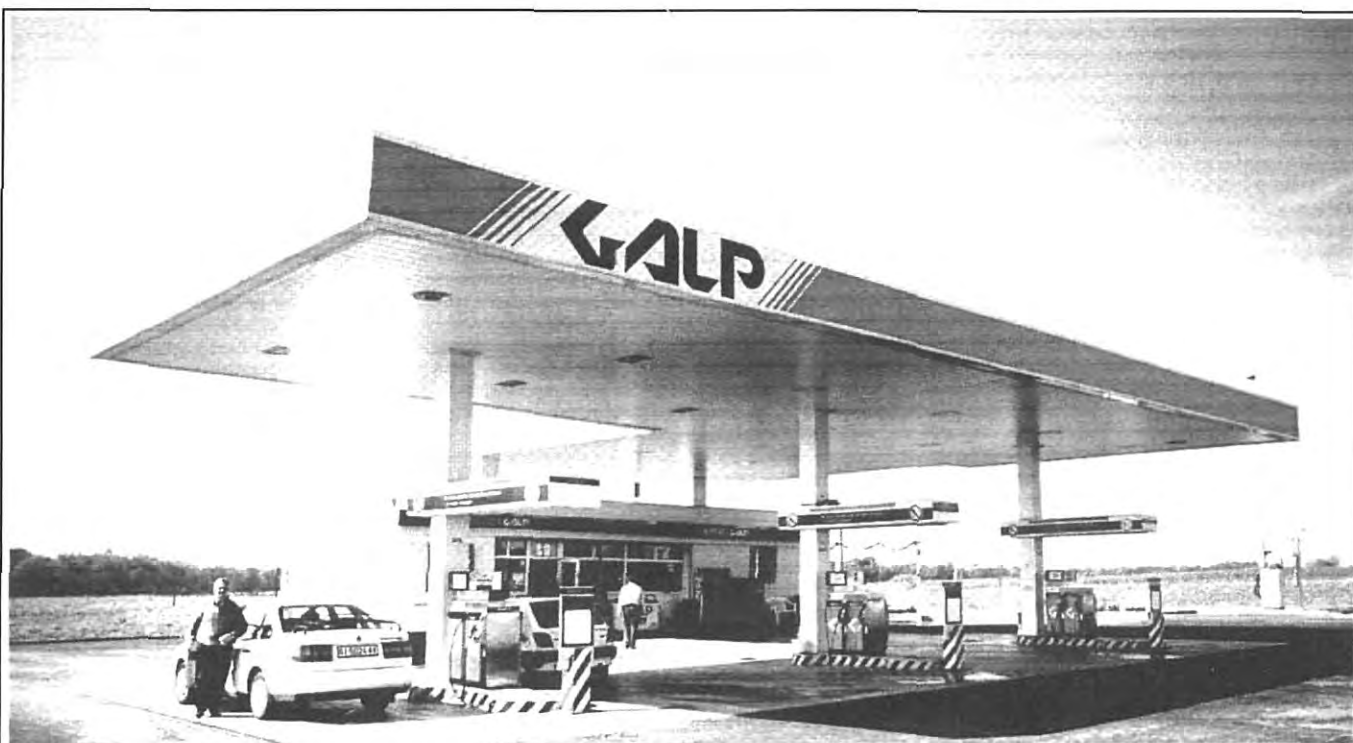
CARLES OLIVERAS

PUB L'ENRENOU

Llagostera

Tel. 80 53 97

E.S. LES SUREDES
PETROGAL ESPAÑOLA
TELEFON 46 38 93

BOTIGA
TREN DE RENTAT
CANVI D'OLI

24 HORES
AL SEU SERVEI

Reflexions després d'uns dies d'haver representat el Pessebre Vivent

Si aquestes ratlles haguessin estat escrites el mateix dia del pessebre, potser haurien ferit a algú; ara amb els nervis més calmat, penso diferent.

Primer. Hem sentit moltes vegades les paraules "en aquest poble no hi ha res que duri". Perdó, en el cas del Pessebre Vivent, organitzat pel G.E. Bell-Matí portem 30 anys representant-lo amb més o menys encert; tot i queenguany ha estat a punt de no poder-se fer. I no per falta d'il·lusió dels organitzadors ni dels que hi dediquem unes quantes hores del nostre temps de lleure perquè surti el millor possible. El problema ha sorgit a l'hora de poder reunir un mínim de 80 persones que volguessin dedicar un total de 5 hores al llarg de les 3 representacions que es fan i així poder mantenir aquest acte Nadalenc, ja tradicional entre els Llagosterencs. O és que com que som aquells quatre desgraciats del Bell-Matí no val la pena de col·laborar-hi ?.

Alguns ens diuen que no volen passar fred, d'altres que no estan per aquestes falòrnies. Ben segur que després són els que diuen que en aquest poble no es fa mai res.

Enguany, algun quadre l'hem fet amb penes i treballs (ens ha faltat algun dels personatges), i en altres fins i tot hi han col·laborat persones

D'ALTRES POBLES. Benvinguts i moltes gràcies.

Des d'aquí demanaria als veïns de Llagostera que pel proper Nadal s'animessin a col·laborar en aquest aconecement i, si fos possible, portant i executant noves idees. Tot és qüestió de parlar-ne. Si creieu que s'ha de deixar de fer perquè està massa vist, també agraïríem que ens ho comunicéssiu. Així deixariem de fer el pallasso.

Segon. Una queixa per la falta de respecte d'alguns veïns, que durant l'estona de la representació envaïen amb els seus vehicles les zones prèviament senyalitzades. Fins i tot vaig poder veure com arraconaven algunes tanques per poder passar. Ho farien si anessin a un

altre poble? Em sap greu haver-ho de dir així, però el proper any, si es torna a fer el Pessebre, haurem de demanar la presència de més policia per tal que es respecti la senyalització.

Tercer. Varen arribar a les nostres orelles comentaris del per què fèiem el Pessebre el dia de Sant Esteve. Senyors, el Grup Excursionista Bell-Matí fa 30 anys, tal com ja apuntava anteriorment, que representem el Pessebre Vivent. Dos anys a les proximitats de l'ermita de Panedes, on escenificàvem tres o quatre quadres la nit de Nadal, després de la Missa del Gall que es feia al Veïnat. Després es passà al poble, a la plaça del Castell, també amb tres o quatre quadres i també només

durant la Nit de Nadal. Després es passà a representar-lo també el dia de Sant Esteve a la tarda. D'això ja fa més de 20 anys. En aquests anys, per la diada de Sant Esteve, a Llagostera no es feia cap altra activitat de caire nadalenc. Uns cinc anys després, es passà a representar-lo, a més, el dia de Nadal a la tarda. Sobre aquest apartat no vull fer cap més comentari. Només era un petit aclariment de dades.

Per finalitzar, i ara ja canviant una mica de to, no tot han de ser crítiques; vull agrair les persones que sí creuen que hem de mantenir aquesta tradició i, un any més, han deixat

per una estona la televisió i el sofà. Ja sigui només els tres dies de la representació, o abans i després, per ajudar a preparar i recollir totes les andròmines. Que no són poques. A tots ells moltes gràcies per la seva col·laboració, doncs sense ells encara hauríem pogut fer menys.

Res més, sols resta demanar-vos una mica de col·laboració pel proper Nadal. Que ben abrigats i amb una ampolla d'aigua calenta als peus, per una hora que dura la representació no es passa fred.

Joan Sàbat.
President G.E. Bell-Matí.

CARLES OLIVERAS

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans
CODINA

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91
Llagostera

IMPRESSOS EN GENERAL

A més a més,
fotocòpies,
enquadernacions,
segells de goma ...

Migdia, 15 baixos - Telf. i Fax (972) 16 50 03
MAÇANET DE LA SELVA

— *M.ª Assumpció Llobet* —

Centre d'Estètica

C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

LLIBRERIA
PAPERERIA

MALLORQUÍ

FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Mas Maiensa

Vivers i Jardineria

V. de Bruguera, 7 - Tel-fax: 83 07 45
17240 LLAGOSTERA

OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

**DROGUERIA
FRIGOLA**

C./ Àngel Guimerà, 27
LLAGOSTERA
TEL. 972 83 06 42

Patronat Municipal d'Esports

La temporada esportiva a Llagostera ja ha arribat al seu ecuator i la majoria dels equips del Patronat ja estan disputant la segona volta dels respectius campionats. En aquest número del Butlletí, hem inclòs un àlbum de fotos de diferents equips de base d'Handbol, Bàsquet i l'escola de Patinatge. En el proper número inclourem altres equips de base dels diferents esports amb representació llagosterenca.

SALVADOR DAVANT

Aleví Masculí, Club Handbol de Llagostera

SALVADOR DAVANT

Infantil Masculí, Club Handbol de Llagostera

Infantil Femení, C.B. Llagostera

Júnior Femení, C.B. Llagostera

Cadet Femení B, C.B. Llagostera

Infantil Masculí, C.B. Llagostera

Club de Patinatge de Llagostera

FOTO KIM

Mini Masculí, C.B. Llagostera

Cadet Femení, C.B. Llagostera

llagostera MOTOR

TOT PER LA TEVA MOTO
RECANVIS, ACCESORIS
I COMPLEMENTES.
VENDA I REPARACIÓ DE
MOTOS DE 2 i 4 TEMPS.

Passeig Romeu, 20.
Tel / fax (972) 83 14 53
17240 LLAGOSTERA (Girona)

TOT TIPUS DE CARNETS

- 17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Boada, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42
- 17411 VIDRERES
Narcís Monturiol, 30. Tel. 85 05 46
- 17455 CALDES DE MALAVELLA
Russinyol, s/n

INSTAL·LACIONS
Rufi
Restrudis s.l.
CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica

TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Can Meri

Restaurant & C@fè Internet

Obert tot l'any
de 9 matí a 12 nit

830180
Pizza
Plats per Emportar

<http://www.ctv.es/canmeri>
Almogàvers 17 - Llagostera

L'ESTIL

moda

Ens Trobareu a:

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

De fill a pare

Una exposició de ceràmica a càrrec de Pompeu Pascual fou el primer dels actes destinats a celebrar el centenari del seu pare, Domingo Pascual. La mostra, inaugurada el passat 22 de desembre, estava ubicada al Local Social de "La Caixa", i contenia obres del Dr. Pompeu Pascual que anaven des de treballs fets sobre rajola, fins a gerros i plats, amb la curiositat d'unes guardioles amb la inscripció "Euro".

L'acte d'obertura va anar a càrrec de l'alcaldesa Pilar Sancho, que va ressaltar el caràcter naïf de l'obra del Sr. Pascual, així com les influències de Picasso i Miró. A continuació, el Sr. Pascual va fer un repàs de la nissaga familiar, amb un especial èmfasi en la figura del seu pare que presidí l'acte a través d'un bust amb la seva figura.

"M'agradaria que el meu darrer pensament en vida fos per a ell", foren les darreres paraules que

Pompeu Pascual va dedicar al seu pare en la inauguració de l'exposició de ceràmica.

La inauguració de l'exposició de pintura fou presidida pel Dr. Jubert, el sr. Schmid -actual president del Casino- i l'autor de l'obra exposada, el Dr. Pompeu Pascual.

L'endemà va tenir lloc la inauguració de la segona exposició dedicada a la memòria del Dr. Domingo Pascual Carbó, en una de les sales d'exposicions del Casino Llagosterenc. En aquesta ocasió, el Dr. Pompeu Pascual ofería una mostra de la seva vessant com a pintor, a través d'obres de diferents etapes de la seva vida. El Dr. Jubert -neuròleg fill de Cassà- fou el primer a prendre la paraula recordant quan, 29 anys enrere, féu la glosa necrològica del Dr. Domingo Pascual al Col·legi de Metges. En la seva introducció, el Dr. Jubert ressaltà que "fer un homenatge a una persona, sigui il·lustre o anònima, és un acte de justícia", i va apel·lar a la memòria històrica: "un poble sense memòria és un grapat de contribuents intercanviables i prescindibles (...). Hem de recuperar orígens, memòria i identitat". A aquestes paraules van seguir unes pinzellades biogràfiques del Dr. Domingo Pascual, de qui va recordar l'arribada a Llagostera, les seves facetes com a tertulià del Casi-

no i jugador d'escacs, així com la seva vinculació al teatre local i al futbol. També va fer menció a la depuració a què va ser sotmès per part del règim franquista i a la seva rehabilitació anys més tard, quan ja havia fundat la fàbrica que encara porta el seu nom i que va iniciar la seva singladura elaborant els famosos supositoris de glicerina contra el restrenyiment.

El Dr. Pompeu Pascual va donar mostres d'agraïment als presents, malgrat que va reconèixer el seu disgust per l'absència d'algunes persones que, al seu parer, no podien faltar a l'homenatge a una persona que, a més d'haver contribuït a la cultura local, havia fundat una fàbrica que havia donat tants llocs de treball a Llagostera.

Per últim, l'actual president del Casino, Juli Schmid, va fer entrega al Dr. Pascual de la nova insígnia del Casino. L'acte va esdevenir, a més, una reconciliació pública del Dr. Pascual amb la nova Junta de l'entitat.

DANI MOLL

El Dr. Domingo Pascual i "La muntanya màgica"

Les persones que vàrem conèixer més o menys de prop el Dr. Domingo Pascual sabíem que una de les seves aficions preferides era la lectura. Des de ben jove havia estat un apassionat lector, però al mateix temps selectiu, reflexiu i analític. Sempre disposat a comentar les seves lectures, n'era també un bon sintetitzador i un crític just i equilibrat, sense abdicar, però, del seu particular punt de vista.

Per la confiança que em tenia, i que jo no deixaré mai d'agrair, vaig poder fer ús de la seva biblioteca, ni esquivada ni excessiva, si bé indubtablement valuosa. Hi havia representats els clàssics antics, amb la col·lecció Bernat Metge de traduccions al català dels més importants autors del món grec i llatí; els autors espanyols de la Generació del 98 i següents; i també una bona mostra dels europeus de l'època, ja llunyana, de la meua joventut: Papini, Lajos Zilahy, Stefan Zweig i Thomas Mann. D'aquella biblioteca sens dubte l'obra que el Dr. Pascual més valorava i comentava era "La muntanya màgica", d'aquest darrer autor, que ell considerava una de les millors novel·les del segle.

Em va recomanar amb insistència la seva lectura, dins de la discreta orientació que sobre els seus familiars i amics més propers exercia, pel que fa a les nostres preferències lectores.

Una vegada llegida, vaig comprendre la raó de la predilecció que el doctor li tenia. Aquell sanatori d'alta muntanya per a malalts tuberculosos, als Alps suïssos, constituïa un microcosmos apassionant, sobretot per a un metge cultivat com ell. L'ambient mòrbid que l'impregnava,

les figures dels pacients, cadascun amb els seus problemes, les dels metges i de la governanta; el protagonista Hans Castorp, arribat de visita i absorbit a poc a poc, però inexorablement, per aquell clos tentacular i indefugible, l'enigmàtica figura de la Clawdia Cauchat, amb la seva aura de sensualitat dissimulada, però fluent a través de tots els porus de la seva epidermis, atraient poderosament.

Més transcendent però, és l'intent de Thomas Mann de bastir un

el de les figures paradigmàtiques de Settembrini i Naphta. Llargues estones vàrem esmerçar discutint a l'entorn d'aquests dos personatges el Dr. Pascual, el nostre comú amic Ramon Bellvehí i jo, tot just acabada la Segona Guerra Mundial, quan aquí vivíem en ple franquisme i a l'exterior ja començava a congriar-se l'anomenada "Guerra Freda" entre la URSS i les potències occidentals. Precisament, Thomas Mann, amb indubtable clarividència, havia polaritzat, en les dues figures de més gruix intel·lectual de la novel·la, les

posicions ideològiques que estaven a punt d'entrar en conflicte a escala planetària: Settembrini encarnaria la causa democràtica occidental i Naphta la totalitària de l'Est.

Settembrini era franc i obert. Adorava la claredat, la transparència, la llibertat i la tolerància. La seva formació, d'arrel clàssica, es basava en els ideals que impulsaven el "Risorgimento" i la unificació italiana, o sigui, la ideologia liberal i enemiga del poder temporal de l'Església. Reivindicava la crítica com a impulsora del progrés i de la civilització, enfront del dogmatisme estèril i paralitzant. Partidari de les democràcies enfront dels imperis, del racionalisme enfront de l'escolàstica, del raonament i l'anàlisi enfront de la revelació divina. Pertanyia a la "Lliga internacional per a la organització del progrés", i creia fermament en un futur en què aquests ideals assolirien progressivament vigència universal.

Naphta era jesuïta, que per causa de la malaltia que l'afectava, com també a Settembrini, no havia pogut arribar al sacerdoci. Això, naturalment, comportava una base intel·-

retacle condensat de les pors, dels vicis i de les misèries, amagades darrera d'una brillant façana, de l'Europa de la "belle époque", que acabà esclatant l'agost del 1914, amb la Primera Guerra Mundial, enterradora d'aquest món, i en la qual acabà perdent-se, en el trangol d'una batalla, el malaurat Hans Castorp.

He deixat però per al final el comentari que més interessa, que és

lectual radicalment diferent de l'anterior, amb predomini dels trets dogmàtics i absolutistes, igualitarista, partidària del dret diví, que s'havia d'implantar no per evolució progressiva, sinó per una revolució o cataclisme social, que imposaria la justícia sota el control d'una aristocràcia intel·lectual que governaria tota la societat, tal com ho feu la *Companyia de Jesús* en el comunisme que regia a les seves missions del Paraguai el segle XVIIIè. La llibertat individual, en aquest sistema, no seria un valor reivindicable enfront de la virtut de la obediència, que tindria la màxima consideració, no per ella mateixa, sinó per aconseguir la justícia.

Tots els lectors que, per la seva edat hagin pogut tractar personalment el Dr. Domingo Pascual, no dubtaran en adscriure'l a la línia ideològica de Settembrini. He de confessar que, en canvi, Ramon Bellvehí i jo defensàvem la de Naphta, exclòs però l'entroncament conceptual amb l'Estat teocràtic de justícia perfecta propugnat pel pon-

tífex Gregori el Gran (segle VI), referent històric per al jesuïta.

Les raons de nosaltres dos per defensar aquesta posició ideològica es recolzaven en el context polític internacional dels anys 1945-46, i bàsicament eren tres:

1a.: L'alta valoració que s'havia guanyat la URSS per la seva contribució a la recent victòria sobre el nazisme.

2a.: L'arribada al poder a molts països d'Europa de governs socialistes o socialdemòcrates, amb programes de planificació econòmica que retallaven la llibertat de mercat, a la qual es feia responsable de la gran depressió dels anys trenta, inici del fatídic camí cap a la guerra.

3a.: La situació de la classe treballadora -ben coneguda per experiència pròpia o familiar- la qual, en règim d'economia totalment lliure sempre tenia les de perdre.

Tot plegat ens inclinava a potenciar la justícia enfront de la llibertat, en un sentit anàleg a les tesis de Naphta. Això ens duia a llargues dis-

cussions amb el Dr. Pascual, que sostenia la doctrina contrària, com Settembrini. Cal dir, però, que aquestes discussions eren sempre de caire amistós i gairebé acadèmic, sense incidència en les relacions personals, que es mantingueren sempre inalterables, basades en el més sòlid afecte i cordialitat.

Més tard, al llarg de la meua trajectòria vital, tan variada en circumstàncies i escenaris geogràfics, he tingut experiències, algunes traumàtiques, de les quals he après que la llibertat és indispensable per al correcte desenvolupament de la persona, i que sense llibertat no hi ha justícia, com deia el Dr. Domingo Pascual.

Si no ens hagués deixat ara fa trenta anys, aquelles discussions, almenys en el meu cas i crec que també en el de Ramon Bellvehí, no s'haurien repetit, o haurien estat molt més curtes.

Joaquim Gelabertó i Rissech

Granja

Especialitats en:

Xocolates, Cremes, Entrepans ...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

SAT PC
972 83 15 12

C/Consellers. 11 baixos

HARDWARE • SOFTWARE • CONSUMIBLES • LLIBRERIA
OPTIMÀTICA • TELEFONIA • SERVEI ASSISTÈNCIA TÈCNICA
ESTUDIS ACADÈMICS • ESTUDIS INFORMÀTIS

Des d'ara, en un sol telèfon hi trobaràs la resposta a infinitat de qüestions d'arreu de Catalunya.

012

La resposta

Un nou servei. Un nou telèfon* que pot resoldre alguns tràmits sense haver-se de desplaçar, que *dóna resposta i orientació*, principalment, sobre temes relacionats amb l'Administració de la Generalitat i també sobre d'altres serveis.

El 012 posa, a l'abast de tothom, infinitat de dades d'interès.

Només cal telefonar.

**atenció
ciutadana**

 InfoCat

**Generalitat
de Catalunya**

*91,2 ptes. els 3 minuts o fracció.

Retalls d'una vida

En Domingo Pascual i Carbó, neix a Cassà de la Selva l'any 1898, el poble dels seus avantpassats, al carrer del Cementiri, a la casa on hi havia la Farmàcia que el seu pare hi mena, on 17 mesos abans ha nascut el seu germà Pompeyo. Davant de "can Pascual de les Robes", on més tard hi naixerien i hi viurien en Pepet i en Mariano, on les meves ties (germanes del meu pare), solteres, hi treballaren com a cosidores, i de boca de les quals, jo petit, en sentiria llargues històries de les facècies de la família Pascual. Va a l'escola primària a Cassà. Conviu i juga amb el meu pare, dos anys més petit que ell; existeix entre les dues famílies una antiga amistat. Els dos nois de can Pascual, en Domingo i en Pompeyo, són en aquell moment l'avançada d'una família amb tradició mèdica: l'avi, el germà de l'avi i el besavi. La voluntat de donar als nois uns estudis universitaris, probablement els de Medicina, presidí tots els esforços del pare Pascual. Un cop acabada l'escola primària, i precedit del seu germà Pompeyo, en Domingo és posat intern als "Hermanos" Maristes de Girona. L'anecdotal d'aquesta època és riquíssim amb tota seguretat. Condeixible seu, En el mateix curs, condeixible seu, hi ha en Josep Plà. Tota la detallada descripció que en Plà fa de la vida "de reclusió" a l'internat, del dormitori col·lectiu, dels menjars al col·legi, de les pràctiques religioses, de l'*hermano* Hilario, de l'*hermano* Honorat, de les anades a l'Institut, de les sortides a passejar per la Girona vella, les Pedreres i la Devesa... en el seu llibre "Girona, un llibre de records", no es més que la detallada descripció de la vida d'en Domingo Pascual en aquella

època. Pels que, molts anys més tard, també visquérem aquesta circumstància d'escolaritat, l'evocació té un cert regust trist i gris. Un cop acabat el batxillerat, diversos factors es degueren sumar perquè en Domingo Pascual seguís al seu germà Pompeyo i anés a estudiar Medicina a Barcelona. Un d'aquests factors fou probablement la idealització que el pare farmacèutic havia inculcat sobre la figura del metge. Aquesta idealització, quelcom mítica i ara molt caduca, tenia concreció en la persona del aleshores metge de Cassà de la Selva Dr. **Alemaný**, home brillant, premi extraordinari de llicenciatura, amb qui el pare Pascual mantenia una estreta relació i un acusat afecte. A aquesta consideració «es feia extensiva també amb el aleshores metge de Llagostera, el Dr. Manuel Martínez de Huete. Quan algú de can Pascual emmalaltia d'una manera greu, el pare Pascual i el Dr. Alemaný solien anunciar a la família: "Vindrà el Sr. Martínez". Molt certament que tots aquests fets jugaren un fort paper en el moment d'escollir la carrera universitària a seguir. A la Facultat de Medicina en Domingo Pascual es troba, com més tard ens trobarem nosaltres i com encara es continua trobant ara, amb dues menes d'homes-catedràtics: per un costat l'enciclopèdic, clàssic, teoritzant, que es contenta en complir l'expedient inherent al seu càrrec, i per altre part un rar home dotat d'una inquietud intel·lectual viva, pràctica, aplicada, objectiva, didàctica. D'entre aquests últims destaca netament la figura del Prof. Ferrer Soler-Vicens, ajudant de la Clínica del Dr. Vallejo. Per al Prof. Ferrer Soler-Vicens, la Clínica Mèdica exigia una dedicació total, més enllà de la es-

tricta obligació acadèmica; la simptomatologia del malalt exigia una objectivació i no un empirisme heremètic i la confrontació dialèctica de diagnòstic donava a una heterodòxia ben llunyana del dogmatisme vigent. A la clínica d'aquest home, que fou certament la primera i la més important escola de clínica mèdica de Barcelona, s'hi adjunta ben promptament en Domingo Pascual (junt amb en Josep Ma. Muñoz preparen i obtenen la plaça de intern de la clínica). Allà es forgen les grans amistats que en Domingo Pascual conserva al llarg de la seva vida: el mallorquí **Vives**, els gironins **Orlins**, i **Bosch Masgrau**, en Prim, Corominas Castellaro, en **Trueta**, Cabré, López, Sabaté (de Reus) i el seu entranyable amic durant els anys d'estudi en Rafael Andrés Blanco (de Sòria). Probablement el contacte amb aquests homes de talant heterodox, marcaren i condicionaren l'actitud liberal que presidí el seu viure ulterior. La convivència, dintre de la Càtedra de Ferrer Soler-Vicens, amb homes tan ortodoxes i diferents com Sanlleu e Isamat, probablement també infondiren la seva tolerància i respecte per les actituds ben alienes a la pròpia. Però, sobretot, crec fou - ja en un camp estrictament professional- el mestratge del Prof. Soler-Vicens (ja en un camp estrictament professional), el que l'induí el moderat "sentit comú" que presidí i distingí la seva futura exercitació professional. Domingo Pascual no fou, ni tenia per què ésser-ho, un científic brillant; però sí fou un metge pràctic, rural, dotat d'un profund sentit comú, fidel observador e interpretador del simple signe que el malalt expressa. Ferrer Soler-Vicens forma un conjunt d'home induïts d'aquesta actitud i

d'aquesta passió, que encara ara continuen els seus fruits i el seu mestratge.

Sota aquest influx acaba la seva llicenciatura el 1921.

Com fou que en Domingo Pascual anà a Llagostera?

Un mes abans que en Domingo acabés la carrera, va anar a Cassà el Dr. Martínez de Hueta, l'admirat metge de Llagostera, i digué al pare Pascual: Quan acaba la carrera el teu noi petit?". "D'aquí un mes". "Que vingui a Llagostera", proposa molt formalment el Dr. Martínez al seu amic Pascual.

El Dr. Martínez era ja un home d'edat, malaltís, amb freqüents crisis asmàtiques. Juntament amb ell havien compartit la plaça titular de Llagostera el Dr. Moret (L'avi Moret), el Dr. Clavet (pare de l'actual cirurgia infantil) i ara marxava el Dr. Verdaguer, deixant sol al feixuc Dr. Martínez.

Domingo Pascual accepta la proposició i va a Llagostera, amb la "Guia Formulario de Terapéutica" del Dr. **V. Herzen** sota l'aixella (regal dedicat del seu amic Corominas) i el "Vademecum de diagnóstico y terapéutica" d'en **Martinet** a dintre la maleta. Va assumir tota la feina de la seva plaça i gran part de la del Dr. Martínez. L'activitat professional, assistencial, desplegada per ell durant aquells anys fou intensa. L'especial configuració geogràfica i demogràfica de la comarca de la Selva, atapeïda de petites masies, ben a la vora unes d'altres obligaren primerament amb tartana, i després amb un vell "ford"- al Dr. Domingo Pascual a desplaçar-se constantment al llarg dels camins que menen vers Cassà, Caldes o Sta. Cristina i Romanyà. Josep Plà diu, referint-se a aquest fet, que "el paisatge de la Selva, el pagès el construeix cada any" (de manera tan diferent

CARLES OLIVERAS

a la del paisatge, p.e., de l'Empordà, que està format de molt més grans propietats de conreu). Aconseguí donar una empenta extraordinària a la seva professió amb una absoluta dedicació, sols trencada per la seva altra gran afició, que mai l'abandona, xerrar en animades tertúlies. El mestre Sr. **Cutillé**, el Sr. **Fàbregas**, el Sr. Barrier (empleat de Correus, gran coneixedor i recitador dels clàssics), el Sr. Espona, Mn. Gelabert (el pintor, que li llegà bon nombre de belles pintures), els mestres Srs. Riuro i Martí, el notari Montagut,... eren

els seus habituals i fidels contertulians, generalment reunits a casa seva. Plegats organitzaren i donaren vida al Casino, a l'equip de futbol i al teatre. Jugador d'escacs eficient. Actualment una competició d'aquest joc porta el seu nom en senyal d'homenatge.

Però vénen els anys tristos en què, en un mateix poble, la gent s'odia i es mata. L'any 1939 és objecte d'una depuració que l'aparta oficialment de l'exercici de la seva activitat professional, en l'àmbit local. Lluita i malda eficaçment per

continuar exercint allò que és el seu ofici. Aquesta necessitat l'empenyen vers el desenvolupament de la seva altra personalitat: la d'home de negocis. A partir d'una primitiva i artesana experiència de fabricant de supositoris de Glicerina, junt amb el seus socis, el farmacèutic local Sr. Pagés i el Sr. Roig, es posa a comercialitzar fòrmules que la seva experiència mèdica i molt probablement els formularis dels Drs. **Herzen** i **Martinet** li feren valorar com adient.

Emprèn la comercialització i fabricació d'aquests productes, tirant endavant –a voltes amb dificultats– una família que ja comença a ésser nombrosa (la muller i 4 fills). En la dècada dels quaranta munta els fonaments del que actualment és una important indústria local a Llagostera, subministradora de material a la quasi totalitat dels laboratoris farmacèutics del país. Però en absolut abandona la seva tasca de metge. Des del 1947 retorna a tenir la titular de Llagostera i reprèn la seva consulta i visita diària. A partir de que el seu fill Pompeyo acaba la carrera de medicina, aquest passa a portar la major part de la feina (igual que ell féu amb el Dr. Martínez de Huete), però el Dr. Domingo Pascual, després de la seva ronda diària matinal (a correus, al barber,...) passa visita de 12 a 2, en el despatx als seus pacients incondicionals. En aquest seu despatx, a casa seva, hi ha encara ara, un quadre amb una fotografia i un autògraf de Santiago Ramón i Cajal, que la seva muller recorda haver vist sempre penjat allà mateix. El text que hi ha al peu de la foto de Ramón i Cajal, recorden els seus haver-li sentit recitar moltes vegades de memòria:

“Se ha dicho tantas veces que el problema de España es un problema de cultura. Urge, en efecto, si queremos incorporarnos a

los pueblos civilizados, cultivar intensamente los yermos de nuestra tierra y de nuestro cerebro, salvando para la prosperidad y enaltecimientos patrios todos los ríos que se pierden en el mar y todos los talentos que se pierden en la ignorancia”. (Maig, 1922)

No és gràtut suposar, i així m'ho confirma el seu germà Pompeyo, que en aquestes paraules de Santiago Ramón i Cajal, en Domingo Pascual –com tants altres de la seva generació– hi trobà interpretat un sentir que mena la seva vida a partir de la situació històrica concreta que li toca de viure. Cajal, pels metges i universitaris d'aquella època, representa, en la seva vida, els seus fets i les seves paraules, una **esperança**. Una esperança que els salva de l'amaror d'una generació deprimida, la del 98, de la qual reben el relleu. Una generació que els precedeix, que ha vist perdre les colònies, Cuba,... tot l'imperi (sota el qual no es posava el sol). Cajal és el detonador, reacciu d'una joventut que ja no pot creure en un progrés del país per les armes i l'expansió, sinó que es guanyarà i referà pel treball i l'estudi, per l'esforç de la feina ben feta de cada dia. Com a conseqüència d'aquest treball hi ha la “neurona” de Cajal, un cos doctrinal definitivament elaborat. I s'esdevé el ressorgiment d'un esplendor perdut: El Premi Nobel. Probablement, Domingo Pascual veu que és sols a través de l'esforç, petit esforç de cada dia, (com el del metge de poble igual o més sacrificat i efectiu que el del gran especialista; potser menys brillant, però si d'igual efectivitat real, global) que farà resorgir aquest país deprimat. Portador d'un bagatge d'actituds avançades i d'una manera comuna amb el fer, ser i existir dels metges rurals del seu temps, Domingo

Pascual no sols es dedica a l'estricta professionalitat de la medicina, sinó que s'encarna en el poble. Esdevé el metge rural –un element indispensable del progrés i ressorgiment globals del poble. L'aixecament del nivell cultural, social i econòmic, esdevenen tasques tan important com l'específica d'explorar i prescriure. Certament, Santiago Ramon i Cajal dóna una esperança i un sentit al estar en el món dels homes d'aquesta generació.

Vet aquí una curta visió. Una aproximació a la imatge d'un home: la d'en Domingo Pascual i Carbó, al qual pràcticament no vaig conèixer en vida activa, sinó en contades i esporàdiques ocasions, però al qual vaig conèixer profundament i vaig assistir com a malalt de pronòstic, el febrer de l'any 1969. Un home al qual he anat coneixent a través dels seus, del seu poble, dels seus amics,... del seu germà, Pompeyo, per a mi un home excepcional, al qual estimo i venero en la seva talla única (per mi) d'humanista e intel·lectual; ell m'ha ofert la visió de l'actitud professional i ciutadana del seu germà; del seu fill, Peyo, company i amic, del qual he après la dimensió de pare i de cap de família, de professional concret i d'home de negocis..., de la seva muller..., de la seva filla, amb els que m'uneix l'amistat... i de tants altres....

Ha estat, doncs, sols el mèrit d'una raó d'amistat, el què m'ha donat ara el privilegi de fer una valoració del seu fet de vida. De la vida d'un home, d'un metge rural, del Dr. Domingo Pascual i Carbó.

Dr. Jubert i Gruart

**Mobles
Mulà**

Carretera C-250 Km. 24 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 06 60 - Fax 831374 (Girona)

Perruqueria MARTA

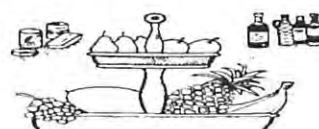
C/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 LLAGOSTERA

DISC-MUSIC
VIDEO CLUB

COMTE GUIFRÉ, 25 - TEL. 80 52 56 - LLAGOSTERA

**Fruites i
Queviures**

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

RECUPERACIONS

MARCEL NAVARRO I FILLS, S. L.

RECICLATGE
CARTRO i FERRALLA
Servei de Contenidors

TEL 83 10 56 - FAX 83 04 33
Vinal Bruguera, 23 - Apartat 12
17240 LLAGOSTERA (Girona)

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel S.C.

C/ Almogàvers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

TABACS

MONTSE PLESE SENDRA
N.I.F. 40167215-S TLF. 972-83 05 28
C/ Camprodon, nº 10
17240 LLAGOSTERA (Girona)

NAIXEMENTS

13-11-1998 Laura Ruiz Rubio
15-11-1998 Anna Pico Tomàs
22-11-1998 Safuan Souissi El Ghzaoui
03-12-1998 Mohamed-Amine El Founti
06-12-1998 Mohamed Mhioua Darkaoui
09-01-1999 Anabel Pulido Hernández
14-01-1999 Martí Esteve Vall-Ilosera
23-01-1999 Alba Sarrià Monjes

Laura Ruiz

Anna Pico

Anabel Pulido

Alba Sarrià

MATRIMONIS

07-11-1998 Ramon Gurnés Vall-Ilosera i Maria Comas Roura
14-11-1998 Manuel Porcel Fernández i Ana-Maria Moyano Pérez
23-01-1999 Mohamed Moussati i Josefa Rica Llinas
Souliman Nimoun Mohamed-Zizi i Laia Salah Mohamed
Luis del Amo Blasco i Nuria Escorihuela de Castro

DEFUNCIONS

04-11-1998	José Tello Reche	69	27-12-1998	Ramona Canet Masgrau	93
14-11-1998	Rosa Ossa Curnet	80	31-12-1998	Maria Terés Gris	99
18-11-1998	Joaquina Pujol Vila	90	05-01-1999	M ^a de la Cruz Uribe Giménez	89
25-11-1998	Rafaela Bermejo Carmona	53	06-01-1999	Enriqueta Magrià Vicens	96
28-11-1998	José Soliva Camps	73	15-01-1999	María Lázaro Moreno	85
03-12-1998	Piedad Garriga Rufí	83	16-01-1999	Victòria Torrent Vergés	89
14-12-1998	Juan Vidal Tuscà	79	24-01-1999	Dolors Llinas Oliveras	87
15-12-1998	Rosa Xirgu Barcons	93	27-01-1999	Juan Saltó Gesalí	80
21-12-1998	Jordi Marsà Vila	21			

Secció coordinada per Cristina Càceres, Marta Genóher i Pilar Ventura

Si teniu interès en què aparegui una fotografia en qualsevol de les seccions del Registre Civil, feu-la arribar a l'apartat de Correus 76, o bé al número 40 del carrer migdia. Si voleu que us vinguem a retratar deixeu-nos el missatge al contestador (972 83 12 10) o a l'adreça electrònica: elbutlleti@grn.es

L'herència grega en Rousseau

“Ser y parecer llegaron a ser dos cosas totalmente distintas, y de esta distinción salieron el fausto imponente, la astucia engañadora y todos los vicios que los acompañan”⁽¹⁾.

Heus aquí una cita de Jean Jacques Rousseau (Ginebra, 1712-1778) on es troba, sintèticament, tota la crítica a l'home del seu temps, l'home modern, i que alhora ens remet a Aristòtil (Estagira, Macedònia, 384-322 a.c.) i al món grec, món que, com intentarem veure en el present comentari, fou la solució i, al mateix temps, el problema a la teoria que proposa l'autor ginebrí per a solventar els problemes de govern de la seva època. Els dos conceptes entorn als quals versarà l'argumentació són el de *ciudadà* i el de *voluntat general*.

D'entrada, el que veu Rousseau és que els homes del seu temps, que viuen en societat, són tots *essencialment* diferents. D'una banda, en l'esfera privada, obren i actuen d'una manera, mentre que per altra, en l'àmbit públic, ho fan de forma ben diferent. Com diu el propi Rousseau, ser i aparèixer són dues coses oposades en l'home civil. Precisament aquest tret compartit és el que fa essencialment diferents als homes que viuen en societat. En altres termes; la doble moral, la contradicció ésser-aparèixer és el distintiu ontològic de l'home civil, home que Rousseau vol canviar. I per fer-ho, l'autor pensa en el món grec. Rousseau vol, amb la destrucció d'aquesta dualitat, seguint a Aristòtil, que aquell que pensi privadament ho faci alhora comunitàriament. Per Rousseau només en el moment en que el ser i el semblar siguin iguals, l'home podrà començar a plantejar-se el fet de viure en una veritable i justa societat. Només així podrà, l'home modern, esdevenir un veritable ciutadà.

Trobem aquí, la primera gran similitud amb Aristòtil. La primacia del fet ètic sobre el polític. És clar que, com veurem al final, aquest fet, lluny de ser una solució, esdevindrà en Rousseau un camí sense sortida.

El que Rousseau veu al món grec és que *ser* significa actuar conforme al propi

caràcter. El grec cal que, constantment, vagi configurant el seu caràcter. “Actuar segons” i “configurar el caràcter”, tot a una. Això només pot fer-ho el ciutadà grec dins la polis, únic espai públic que legitima, alhora que garanteix, els seus actes. L'home grec només en la comunitat pot i, de fet, ha de mostrar el seu caràcter, el seu ésser. És per això que l'aparença dels actes de l'home grec reafirma i confirma el seu caràcter. Això és; *aparença és igual a ésser*. I a la polis cal actuar, cal per part del ciutadà una praxis pública constant. L'home grec que és bo, però que s'està assegut en una cadira sense fer res (“tota la vida”), recordem-ho, deixa de ser home. Rousseau vol que això també passi a la societat que ell busca. Vol que l'home modern, igual que el grec, sigui conseqüent amb el seu caràcter, sigui honest amb si mateix i amb els altres, i que no visqui, com diu el propi autor, fora de si i pendent de les opinions dels demés.

En què converteix l'actual manera de ser a l'home modern? Doncs en un home amoral, en un home que viu més enllà de qualsevol criteri de conducta. Un home que avui pot fer això i demà allò. Un home imprevisible, del qual tot es pot esperar. I per Rousseau, com pels grecs, l'imprevist en qüestions morals i/o ètiques no té cap sentit. Rousseau pretén reformar la situació de l'home civil, vol reformar l'ontologia de l'home modern, és a dir, vol que torni a ser moral.

Rousseau parteix del supòsit que l'ésser humà és, per naturalesa, bo i lliure. Cal que l'home modern prengui consciència d'aquest fet. Aquests dos trets, la bondat i la llibertat (que impliquen moralitat), són per Rousseau consubstancials a l'ésser humà. I l'home tornarà a ser moral, bo i lliure, quan prengui consciència que el seu ser i el seu semblar han de ser exactament el mateix. L'home, diu un optimista Rousseau, només cal que miri al seu cor i veurà que tant ell com el seu veí són iguals. Quan tothom faci això, la dicotomia ser-aparèixer es transformarà en igualtat. Només així l'home civil començarà a trobar-se en una situació òptima per esdevenir un veritable ciutadà.

I aquí és on cal col·locar el veritable pacte social de Rousseau. *El Contracte social*. D'aquest pacte que fan els ciutadans, amb ells mateixos i alhora amb el tot, és d'on sorgeix, no el concepte, i sí l'expressió de la voluntat general. Una voluntat que és per damunt de tot

¹J. J. Rousseau, *Discursos. El contrato social*. Biblioteca universal, Filosofía. Círculo de Lectores. Pag.153.

i abans que res, voluntat de ser, en el sentit més ontològic d'aquest, és a dir, voluntat de ser el que l'ésser humà és; lliure i bo. És per això que Rousseau ja esmenta en el *Contracte* que, aquell que no se senti identificat amb la voluntat general serà obligat pels seus conciutadans a formar-ne part. Només així la voluntat individual serà lliure. Igualment, Aristòtil, comenta que, només el viure en societat, això és, dins la polis, permet a l'home ser lliure. I aquells que no volen o no poden fer-ho, van contranatura, i esdevenen als ulls dels demés bèsties o déus. De fet per Rousseau no és pas una obligació, ans al contrari, doncs formar part de la voluntat general significa ni més ni menys, recuperar la llibertat pròpia de l'individu com a ésser humà. Significa en últim terme, recuperar la autèntica naturalesa humana i estar en disposició d'acomplir la finalitat inherent a l'individu; viure en una societat lliure, bona i justa. Viure dins la moralitat. És per això que Rousseau diu que quan la voluntat general és, sempre té raó. I podríem afegir: quan la voluntat general és, sempre té raó de ser. És una voluntat que expressarà, ni més ni menys, que tots els homes són lliures; de fet i de dret. Que tots els homes, com a éssers humans, són iguals.

Aquest concepte d'igualtat que expressa la voluntat general ens remet, de nou, a Aristòtil. Recordem-lo quan parla de la justícia integral. És la virtut, l'excel·lència del caràcter. Això és gairebé sinònim de bondat. Una justícia i una bondat que condueixen a un altre concepte cabdal en Aristòtil; la fília. Component necessari per arrodonir la justícia. On hi ha amistat, per Aristòtil, gairebé no cal la justícia. Aquesta amistat té molt a veure amb el caràcter, tant, que la forma més excel·lent de fília és la que hi ha entre caràcters semblants. Una amistat que significa cohesió. Cohesió que també busca Rousseau. Ell busca una cohesió. Busca quelcom que faci que els homes se sentin realment semblants. Aquesta cohesió la troba en la voluntat general. Aquesta expressa a tots els individus que no són tan diferents com

es veuen, és més, mostra que són essencialment iguals. En un moment del *Discurs*, Rousseau diu: "(...) todos los progresos ulteriores han sido en apariencia otros tantos pasos hacia la perfección del individuo, y en realidad eran hacia la decrepitud de la especie"²). El gènere humà ha anat degenerant mica en mica. Els homes, com a individus, ja no es reconeixen amb els de la seva espècie. Recordem aquí aquell sentiment de pietat que Rousseau veu sempre present en l'home no civilitzat. Aquest sentiment mostrava el reconeixement de l'espècie. La pietat en el sentit de sentir-se en l'altre és una cohesió. Rousseau creu que en el seu moment, la única cohesió existent és la de reconèixer a l'altre com a rival. La voluntat general vindrà a solventar aquestes mancances.

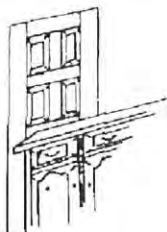
Fixem-nos també, que aquesta concepció que té Rousseau de la voluntat general ens remet (sense forçar gaire els fils) cap al concepte antic d'autarquia. Aquesta, efectivament, l'entenen els grecs com a autosuficiència.

Una autosuficiència que tanmateix va molt més enllà del simple abast material, que l'actualitat ens remet. És autàrquic aquell que no necessita de res per a ser. L'autàrquic es basta a si mateix per accomplir el seu propi ésser. El seu propi caràcter. La voluntat general de Rousseau vol també recuperar aquesta autarquia. Té a veure amb la idea de bé comú, tan pròpia també de l'antigor. L'objecte de la voluntat pot canviar, però quan és, és l'objecte de la voluntat. Objecte que portarà a la voluntat a la seva realització efectiva. La voluntat general, sinònim de substància de l'estat, es dona un bé comú. Es determina ella mateixa i, al fer-ho, significa que no necessita de res aliè a ella per a realitzar-se.

Aquí però comencen els problemes de Rousseau. Cal a tot això conferir-li un marc legal on la garantia de continuïtat d'aquesta expressió general sigui sempre salvaguardada. Cal passar la voluntat a termes de raó. Cal, en definitiva, fer la llei. Però, per què alhora de concretar, de legalitzar, aquesta voluntat, la cosa sembla que comenci a complicar-se? Intentem veure-ho de més a prop.

²Cf. íbid. 149.

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILLARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA

Exposició, Venda i Reparació de:

**RÀDIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO-RÀDIO
ELECTRODOMÈSTICS
i ANTENES PARABÒLIQUES**

Distribuidor EDESA

C/ BARCELONA, 12 - Tel. 83 04 30
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Montserrat Surroca i Comas

ADVOCADA

**Col·legiada núm. 2097
HORES CONvingudes**

C/ Marina, 5
17240 LLAGOSTERA

Tel. / Fax (972) 83 10 31

EDUARD GALOBARDES

ADVOCAT
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

Rousseau pensa i fa, al teoritzar en la *Desigualtat* i en el *Contracte*, una revolució. És una revolució des del moment que pensa en la comunitat grega, en els ideals de l'antigor com a solució als problemes de la seva època. Rousseau es troba instal·lat en la modernitat. Ha de partir dels individu-àtom per a fer una reformulació substancial del ciutadà i l'estat. En altres termes, Rousseau des de les parts vol reformular i edificar el tot, un tot que un cop instaurat serà legitimador de les parts. És a dir, Rousseau mostra i teoritza una nova substància d'individu que donarà lloc a un nou estat. Realment, fer això "era possible" a Grècia, però la diferència era abismal: el tot grec, la comunitat, era naturalment anterior a les parts. L'home grec quan neix ja es troba amb una polis configurada, i la seva tasca, igual que la dels seus conciutadans, serà anar reformulant, reafirmant aquesta comunitat ja establerta. El grec no ha de crear res, no ha de canviar el que hi ha per una altra cosa. L'home grec simplement (que no és poc) ha de mantenir la polis, ha de mirar que el caràcter, l'*ethos* de la mateixa (que en el fons és el seu, també) no perdi res del que li és propi. I si hi ha pèrdua, el ciutadà té el dret i l'obligació de restaurar-la. El ciutadà grec vetlla per la seguretat de la polis, vetlla per la seva seguretat. La ciutat-estat grega té un ordre, una jerarquia que és la que és (depenen del *telos* de cada una) i aquesta organització no es qüestiona, s'intenta mantenir (acció que implica perfeccionament) i prou. Aristòtil al teoritzar sobre l'estat, mira al seu entorn i, a partir d'una comunitat de fet, intenta pensar-la a millor, en el sentit de pensar-la el millor possible sota unes circumstàncies donades. Rousseau també mira al seu voltant, però ell intenta fer una revolució des del més profund, començant per "canviar" la pròpia naturalesa de l'home i, conseqüència directa d'això, acabar per canviar la substància de l'estat.

I és aquí, en aquest tornar a pensar en el món grec des de la modernitat on Rousseau li vénen tot de problemes. L'antigor, com dèiem, és la solució i el problema de Rousseau. Perquè, de fet, de problemes en el fons només en té un; com concretar aquesta voluntat general? Com aplicar una teoria a una realitat que no té gairebé res de comú amb ella? Com pretens, li diria un grec, en un hipotètic diàleg amb Rousseau, canviar la substància i alhora el *telos* d'un grup d'homes existents que viuen conjuntament?

La resposta de Rousseau és, per dir-ho d'alguna manera, força fosca. L'encarregat de passar l'expressió de la voluntat a llei, és el legislador. Una figura que farà la lectura política d'una qüestió purament ètica.

L'expressió ètica de la voluntat general, el legislador, la transformarà en representació política. Cal trobar la llei (objecte racional, universal) que garanteixi la llibertat (subjecte moral, universal) aconseguida en l'expressió de la voluntat general. Això per Rousseau és feina del legislador. Però com ho farà? Com ha de ser aquest personatge? Qui té la capacitat de formular unes lleis a un poble que de fet, no està preparat per "entendre-les"? Rousseau diu que el legislador ha de concretar en lleis la voluntat del poble. Com veiem, Rousseau queda immers dins un cercle.

Una possible solució que sembla apuntar l'autor, és l'educació. L'educació, recordem-ho, era ja en Aristòtil una eina fonamental per a formar bons ciutadans. Però en Aristòtil els educadors eren ja dins la ciutat, és a dir, sabien (perquè ho eren) quines eren les directrius que calia seguir per educar als futurs ciutadans. Els paràmetres de la comunitat sota els quals calia dur a terme l'educació ja eren donats, eren inherents a la pròpia comunitat. La comunitat tenia un *ethos* propi, i l'educació grega, la *paideia*, la formació del caràcter, anava en consonància amb aquest.

Rousseau tot i adonar-se de la importància de l'educació (recordem la redacció de l'*Emili*) no pot seguir el model d'educació que tracta Aristòtil. No té una comunitat, una cultura ferma i bona que li doni uns criteris a seguir. Precisament els individus que originen la voluntat general el que faran és això, donar-se una comunitat, una cultura, uns criteris a seguir. L'educació de Rousseau (educació que sembla gairebé indispensable perquè el propòsit del legislador sigui viable, tingui èxit) tanmateix, es perd o debilita per si sola, només de pensar-hi: no hi ha comunitat efectivament apta per a l'exercici pedagògic i, en aquest cas, la sortida que es presenta és la d'un grup d'educadors prèviament "educats". Però, quins? Per a qui? Com?

El pas de l'*és* a l'*haver de ser* es torna a mostrar, també en Rousseau, com un conflicte que per definició, ha de resoldre tota teoria ètico-política.

Jordi Plà Comas

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

mobles

SOLER

JOAN SOLER I RISSECH

*Mobles d'encàrrec
clàssics i moderns*

C. Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83 00 44
LLAGOSTERA

*Dietètica. Productes de règim
Herboristeria. Cosmètica natural,
Consulta naturista*

la natura

Passeig Pompeu Fabra, 46
Telèfon 80 56 13.- 83 10 39
LLAGOSTERA

L'Àgora

Centre Educatiu
Carrer Girona, 31-Llagostera

Telèfon 972 805525

Reforç i repàs individuals i grups reduïts

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

pintura ... decoració

Josep Anglada

Avgda. del Gironès, 16
Telèfon (972) 80 52 08
17240 LLAGOSTERA

projecció
decoració
reforma
de
locals
comercials

ddissey

INTERIORISME COMERCIAL
Maiena, 3 - 17240 Llagostera
tel 972 805519 fax 972 830527

[Http://members.xoom.com/ddissey](http://members.xoom.com/ddissey)
E-mail : ral@grn.es

**Celler Can
Ramiro**

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

**J C
T d'A**

JOSEP JORDI
COMAS / CIRERA

TALLER D'ARQUITECTURA TEL. I FAX 972 / 83 15 61
CARRER MIGDIA, 36 BAIXOS, ESQ LLAGOSTERA 17240 (GIRONA)

La francmaçonneria a les comarques gironines

Segons sembla la primera lògia francmaçònica a les comarques gironines es va documentar a Girona entre els anys 1811 i 1813, durant l'època de domini napoleònic, amb el nom de *Napoléon le Grand*.

El dia 26 d'agost de l'any 1811 els maçons francesos Frigola, Duplau, Clotis, Fouet, Beaumont, Mignot, Perès, Javert i Parés (amb el grau de mestres) van reunir-se en un lloc de la ciutat, en el qual regnava la pau i el silenci, i van decidir que havia arribat l'hora en què el títol de maçó ja no havia de ser menyspreat, per tant, calia aixecar un temple a la ciutat de Girona. Aquest temple va ser posat sota l'advocació de l'emperador i van acordar d'entrar en contacte amb el Gran Orient de França a fi d'obtenir les constitucions necessàries per poder regularitzar aquesta nova lògia.

El dia 20 de març de 1812 van insistir al Gran Orient de França sobre la necessitat de la seva regularització, afirmant que la bona conducta de tots els germans que componien la lògia i les almoines que distribuïen als necessitats (conegudes pels habitants de Girona) feien canviar l'esperit públic en sentit positiu respecte a la maçoneria.

El Gran Orient de França els va comunicar que per la seva regularització els calia nomenar un "germà" que representés aquesta lògia gironina prop de l'òrgan central de l'obediència i, al mateix temps, fer el pagament de 273 francs en metàl·lic en concepte de drets i quotes corresponents. Aquesta quantitat fou enviada a París així com també el

nom del qui havia de ser el seu representant, en Vicenç Carles Dunays, notari imperial i membre de la lògia Les Frères Unis de la capital francesa. Però l'any 1813 encara no s'havia produït la seva regularització. L'any següent, els esdeveniments que es van produir, van condicionar la retirada dels francesos, la qual cosa va comportar que el grup maçònic desaparegués del nostre entorn.

Segons la llista enviada al Gran Orient de França l'any 1812, la lògia de Girona estava composta de vint-i-set membres d'una edat compresa entre els 25 i els 48 anys. Quant al seu origen geogràfic, set d'ells eren de Perpinyà, cinc de la capital francesa (París) i la resta de diverses poblacions franceses, llevat d'un, en Josep Pujol, de Besalú, el qual era molt conegut a les comarques gironines com a "caragirat" i bandoler per haver estat al servei dels invasors durant la Guerra del Francès. L'any 1815 aquest Josep Pujol, conegut amb el sobrenom de Boquica, fou penjat a la plaça de Figueres enmig dels insults més humiliants de la gent. Sobre aquest fet, el rossellonès Jaques Aragó va inspirar la novel·la *Pujol chef de miquelets, ou la Catalogne 1808-1814*, publicada a París l'any 1840 i traduïda al castellà l'any següent.

Pel que fa a les professions dels elements de la lògia gironina, la majoria d'ells pertanyien als cossos auxiliars de l'exèrcit francès, prin-

cipalment al servei mèdic-farmacèutic. Hi havia tres negociants, un advocat, dos inspectors de duanes, un director de correus, tres elements de la policia i algun altre militar. En definitiva, tot era gent forana vinguda a Girona per necessitats de guerra.

A Llagostera, vers l'any 1889, va existir una lògia anomenada "Regiana n° 364, que va actuar sota els auspicis del Gran Orient d'Espanya, la qual no es va saber mai res.

La segona lògia de Llagostera va ser fundada el dia 12 d'octubre de 1891 per Enric Dumas, Miquel Camós, Marià Zamorano, Emili Vicens, Baldiri Marturià, Esteve Parededa, Rafael Poch i Joaquim Pou. Els sis primers eren membres de la lògia Redención de Palamós, i els dos últims de la lògia Progreso de Farnés, els quals van acordar que la lògia de Llagostera es diria Luz de la Selva i que sol·licitarien els auspicis del Gran Orient Espanyol. També es van preocupar que al centre del segell de la lògia hi hagués dues mans entrelaçades, de les quals pengés un nivell, que simbolitzava la fraternitat i la

igualtat que regnava dins la família maçònica.

El dia 7 de febrer de 1892, sota la direcció de Dumas, primer venerable del taller, es van efectuar els tràmits necessaris per a la instal·lació oficial del

taller, al qual assistiren representants de les lògies Redención de Palamós, Progreso Porbouense, Luz de Figueres i Hijos de la Paz de Calonge. Va actuar de delegat especial del Gran Orient Espanyol el palamosí Joan

Ferrer Quintana; Luz de la Selva Nº 40 va veure aprovats els seus estatuts per l'autoritat civil, el dia primer de juny de 1892, els quals ja havien estat presentats el dia 30 de novembre de l'any anterior.

La documentació de la lògia Llagosterenca va poder ser conservada fins l'any 1896 i va establir un triangle a Cabeza de Buey (Badajoz) anomenat Valles de la Serena. Els comerciants i els tapers del poble molt aviat van constituir la part més significativa del taller. La seva activitat els va portar a tenir contactes amb Castella, Extremadura, Europa i Amèrica.

Els 31 "germans" que formaven part de la lògia Llagosterenca tenien aquestes professions: hi havia divuit tapers, cinc comerciants, un argenter, un espardenyer, un fuster, un professor laic, un rellotger, un sastre, un tenidor de llibres i un de qui no constava la professió. Com es demostra, la indústria tapera va donar vida a molts tallers maçònics. L'any 1884, abans que Llagostera posseís una lògia, els fabricants de taps Dumas i Leonart ja van formar part de la lògia Lealtad de Barcelona, a la qual també es van apuntar dos llagosterencs, en Joan Font, propietari, i en Josep Caldes, fabricant de taps.

Entre les activitats fetes per aquesta lògia des del dia primer de gener de 1893 fins al dia 15 de març de 1994, consta que es va fer una col·lecta destinada als pobres i malalts de Llagostera en la qual es van recollir 99 pessetes i 40 cèntims. Es van repartir 111 pessetes i 99 cèntims, i es van saldar amb un dèficit de 15 pessetes i 95 cèntims a favor del "germà" tresorer Adalid; es va tenir en compte el servei que aquest "germà" estava prestant a

l'Orde. També es va donar la notícia d'haver protegit la creació del triangle Progrés de Vidreres.

Quant a l'apartat d'altres treballs, consta que havien estat representats en la inauguració del local del Casino Llagosterenc que presidia el qui aleshores era el venerable mestre; en el trasllat del Casino Republicà Obrer; en els brillants exàmens celebrats pel Col·legi Laic que dirigia el seu volgut "germà" Marat; van iniciar també la subscripció a la Cajetilla del Soldado quan va s'esdevenir el conflicte de Melilla; van prestar socors a germans transeïnts, i sobretot van donar tot el suport que els fou possible, tant moral com material, a tot allò que més o menys directament era afí als ideals de perfecció i essència dels principis sustentats pel seu August Orde.

Sembla, també que algun element de la lògia va formar part de l'Ajuntament de la localitat, i va actuar per frenar la influència d'un home que tenia un gran poder a les comarques gironines, que era el cacic Roure.

El dia 31 de desembre de 1897, aquesta respectable lògia Llagosterenca, la Luz de la Selva, a fi de lluitar contra el caciquisme, va escriure una carta al poderós Gran Mestre del Gran Orient Espanyol en la qual s'expressava d'aquesta manera:

"Poderós Gran Mestre:

Aquesta lògia, en reunió extraordinària mantinguda el dia 30 del present mes de desembre, malgrat veure que d'un temps a aquesta part, sembla que la comunicació entre la nostra humil lò-

gia i el Gran Consell ha quedat paralitzada, a l'assabentar-nos de què vos interesseu pels assumptes polítics d'aquesta localitat a favor d'aquestes persones (entre elles dos estimats "germans" consellers de l'Ajuntament) que es veuen aferrissadament perseguides per

el famós i despòtic cacic Roure, els quals no han fet altre delícte que enfrontar-se'hi a fi de possibles malifetes, aquesta lògia no ha reparat en unir-se al vostre prec de fer tot el que sigui possible perquè les autoritats judicials i governatives de la província deixin d'atorgar a aquest despòtic cacic, tot el poder i l'exesiva influència que li disposen, ja que estant donant proves ben significatives de què en aquests moments la justícia d'avui dia està completament corrompuda.

Esperant de vos alguna cosa en aquesta causa, vos enviem un fraternal abraç i la consideració més distingida.

Enviat a 31 de desembre de 1897.

El venerable mestre Bravo , grau tercer.

El secretari Abarruza, grau tercer."

Documentació i dates recollides del llibre "Els Fills de la Selva de Josep Clara", especialitzat en història contemporània.

Fèlix Sureda

La fitxa maçònica de cada un dels "germans" de Llagostera era la següent (potser encara hi ha algú que en va conèixer algun):

- Pau Alsina Marion:** Argenter; Simbòlic, *Prim 2º*. Resident a Girona. Grau 18è. Afiliat l'any 1892.
- Joan Bach Basart:** Taper. Simbòlic, *Pi i Margall*, Resident a Llagostera. Grau 3r. Segon vigilant.
- Vicenç Badias Pujals:** Professor. Simbòlic, *Morat.*, Resident a Llagostera. Grau 3r. Secretari guarda-segells.
- Joan Bofill Pagés:** Taper. Simbòlic, *Castelar*. Resident a Llagostera. Grau 2n. Expert.
- Rafael Buxeda Pagés:** Taper. Simbòlic, *Zorrilla*. Resident a Llagostera. Grau 2n.
- Miquel Camós Camós:** Taper. Simbòlic, *Bandat*. Resident a Llagostera. Grau 3r.
- Josep Cantó Bofill:** Comerciant. Simbòlic, *Progreso*. Resident a Llagostera. Grau 3r. Orador. Va ingressar el 14 de novembre de 1983
- Pere Capdevila Felip:** Taper, Simbòlic, *Fivaller*. Resident a S.F. de Guíxols. Grau 2n. Va afiliar-se l'any 1892.
- Pere Carrea Moret:** Comerciant. Simbòlic, *Dantón*. Resident a S. F. de Guíxols. Grau 9è, Va afiliar-se l'any 1892.
- Enric Damas Nadal:** Comerciant. Simbòlic, *Llagostera. Resident a Llagostera*. Grau 3r. Venerable Mestre.
- Pere Freixes Noguera:** Comerciant. Simbòlic, *Figueres*. Resident a Llagostera. Grau 3r. Almoïner.
- Josep Ferran Puig:** Taper. Simbòlic, *Pri.*, Resident a Llagostera. Grau 1r.
- Francesc Garriga Lladó:** Taper. Simbòlic, *Prim 3º*. Resident als Estats Units (Nova York). Grau 1r.
- Martí Lleonart Lletget:** Taper. Simbòlic, *Ampurdán*, Resident a Tordera. Grau 3r. Guarda temple interior.
- Martí Lloset Capellà:** Taper. Simbòlic, *Bretón*, Resident a Llagostera. Grau 2n. Mestre de cerimònies. Va ingressar el 1893.
- Josep Lloveres Martí:** Taper. Simbòlic, *Victor Hugo*, Resident a Llagostera. Grau 2n. Va ingressar el 1892.
- Francesc Malagelada Burgats:** Espardanyer. Simbòlic, *Colón*. Resident a Llagostera. Grau 3r.
- Baldiri Marturia Pijoan:** Tenidor de llibres. Simbòlic, *Espartero. Resident a Llagostera*. Grau 3r. Venerable Mestre.
- Pere Palahí Sastre:** Taper. Simbòlic, *Libertad*. Resident a Llagostera. Grau 1r. Va ingressar l'any 1894.
- Esteve Paradedda Canet:** Taper, Simbòlic, *Sol*. Resident a Llagostera. Grau 2n. Mestre de cerimònies. Es va donar de baixa l'any 1892.
- Rafael Poch Busquets:** Taper. Simbòlic, *Bravo*. Resident a Llagostera. Grau 3r.
- Joaquim Pou Ribes:** Rellotger. Simbòlic, *Adalid*. Resident a Llagostera. Grau 3r. Tresorer.
- Pere Quintana Negre:** Taper. Simbòlic, *Garibaldi*. Resident a Llagostera. Grau 2n. Va ingressar el 1892
- Emili Raset Sastre:** Taper. Simbòlic, *Chies*. Resident a Llagostera. Grau 1r. Va ingressar l'any 1894.
- Benet Risech Bergonós:** Taper. Va ingressar l'any 1894.
- Francesc Roget Cantonet:** Simbòlic, *Camot*. Resident a Llagostera. Grau 2n. Es va donar de baixa l'any 1892.
- Francesc Turón Serra:** Comerciant de taps, Simbòlic, *Girona.*, Resident a Girona. Grau 3r. Va ingressar l'any 1892
- Emili Vicens Gafas:** Taper, Simbòlic, *Maisonnave.*, Resident a Llagostera. Grau 9è. Venerable Mestre.
- Arcadi Vila Brugats:** Comerciant. Simbòlic, *Espanya*. Resident a Llagostera. Grau 2n. Guarda Temple.
- Salvador Vila Paretas:** Taper. Simbòlic, *Murillo*. Resident a Llagostera. Grau 9è.
- Marià Zomorano Horta:** Fuster. Simbòlic, *Abarzuza*. Resident a Llagostera. Grau 3r. Primer vigilant.

DROGUERIA i FERRETERIA

Carreier Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 57

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

nogue Assessoria
Laboral i Fiscal

Corredor d'Assegurances

Núm. Registre D.G.S. F-889

C/ Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

**PROJECTE I FABRICACIÓ D'ENVASOS PER LES INDUSTRIES
ALIMENTÀRIA, COSMÈTICA I FARMACÈUTICA**

TRANSFORMACIÓ DE PLÀSTICS

DECORACIÓ

INJECCIÓ

EXTRUSIÓ

SERIGRAFIA

COMPRESSIÓ

BUFAT

TERMOGRAVAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.

17240 LLAGOSTERA (Girona)

C/. CAMPRODÓN, 55 TEL. (972) 83 00 25

FAX (972) 83 07 59

E-Mail: dpcsa @ nexos.es

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.

CONSTRUCCIÓ D'OBRES C.I.F.: B-17034265

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06

17240 LLAGOSTERA (Girona)

**SERVEIS TÈCNICS DE
REPARACIÓ**

HITACHI
Herramientas Eléctricas

KÄRCHER

FELISATTI

Metabo

UPERLES

C/ Gavarres, 24
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 83 09 73

gabinet
òptic
oftalmic

Dels íbers a la denominació romana

Extret del llibre *Notícies de Llagostera i esdeveniments exteriors*, d'Emili Soler i Vicens

QUATRE-CENTS ANYS aC

El grec Pitàgores, matemàtic i filòsof, creà amb els seus deixebles cèlebres teoremes geomètrics i matemàtics i una nova religió que assegurava la immortalitat de l'ànima, que es tornava a reencarnar, o sigui, el preludi del cristianisme; per això fou perseguit pel govern d'aquell temps i hagué d'emigrar a l'Àsia Menor.

Un altre grec, Plató, aristocràtic, filòsof i polític, conegué Sòcrates i tots dos seguiren les idees de Pitàgores.

La civilització d'aquell temps a Grècia era molt avançada i, a més de cultivar la cultura i la ciència, feien unes escultures meravelloses i construïen grans monuments, com el Partenon d'Atenes i altres d'ordre dòric, jònic, i corinti.

La gent del nostre país estava endarrerida, s'anomenaven IBERS i tot just començaven a viure en poblats; les cases estaven enganxades irregularment a banda i banda, i generalment formaven algun carrer que era empedrat. Les parts baixes de les parets tenien una o dos filades de pedra seca i seguidament blocs de formigó de terra i grava; el sostre era fet de pals, brancatge i fang. Dins l'estança de cinc a deu metres quadrats hi havia un clot on, amb gerres de ceràmica colgades de pedres, amagaven els queviures; en un racó, un petit forn i al centre una foganya per a escalfar-se. Utilitzaven molins de mà fets de pedres o còdols barquiformes i algunes escudelles de terrissa negra o vermella de tipus cilíndric, molt rústegues i

poques vegades decorades amb incisions.

La ciutat **Ibèrica** més important de la comarca fou **Ullastret**, al turó de Sant Andreu, on fa algun temps, en una excavació molt ben dirigida, es van trobar molts vestigis d'aquella gent. Últimament, lluny de les antigues muralles, a l'illa d'en Reixac, s'ha trobat el lloc dels enterraments en gerres de ceràmica, algunes molt riques d'importació hel·lènica, que contenen les cendres del difunt acompanyades de les seves armes: la llança, l'espasa i la javelina doblegades per poder-hi caber; i les altres senceres com: dagues falcates i punyals; a més, objectes personals com: sivelles de bronze, botons de metall, joies de plata i altres petites ornaments. Al mateix turó de Sant Andreu, lloc de les excavacions, dins un edifici fet a propòsit està exposada la major part de les troballes.

Al poble d'Estanyol, entre Santa Coloma de Farners i Girona, fa molt poc temps es descobrí un poblat ibèric de grans dimensions; era quasi verge i la Diputació, junt amb aficionats dels pobles veïns, van començar les excavacions que prometen moltes troballes.

Als entorns de Llagostera hi ha vestigis de poblats més petits i pobres: el turó del Castell, el veïnat del Pi, el turó d'en Roquet, cal Tort de Romanyà, el mercat Grec de Montagut, la plana de Ruirà, la paret de terra Negra, les ruïnes del mas Llop, i d'altres, on s'han trobat: armes, eines per al camp, ceràmica, monedes, botons, pesos de teler, i una inscripció ibèrica en una planxa de coure a base de punts.

A **Plana Basarda de Solius** s'ha trobat molta ceràmica tosca i molta

més d'importació, molt fina, amb algunes figures. Existeixen allà més d'una vintena de **Sitges** excavades a la roca viva de granit, d'un metre i mig de fondària, un metre de diàmetre i una boca petita de mig metre que estava tapada amb una llosa, on s'han trobat moltes monedes ibèriques, romanes, cartagineses i d'Empúries.

Ja a principis de segle XX uns alemanys excavaren el conjunt de sitges més important. Per l'any 1920, afeccionats de Sant Feliu de Guixols i Llagostera feren moltes prospeccions. Els primers de Llagostera foren: mossèn Gelabert, Pere Mayol i Josep Calvet; més tard s'afegiren en Robert Soler i Bascostell, els seus fills i un alemany anomenat Amman que va recollir la majoria de peces, que l'any 1936 s'emportà a Àustria.

Últimament, altres afeccionats de la comarca, inclosos els de Llagostera, han trobat molt de material; entre aquest hi ha: molta ceràmica grega, una espasa de ferro, botons de coure, alguna sivella i una peça de plom d'uns deu centímetres, de forma piramidal amb algunes inscripcions ibèriques.

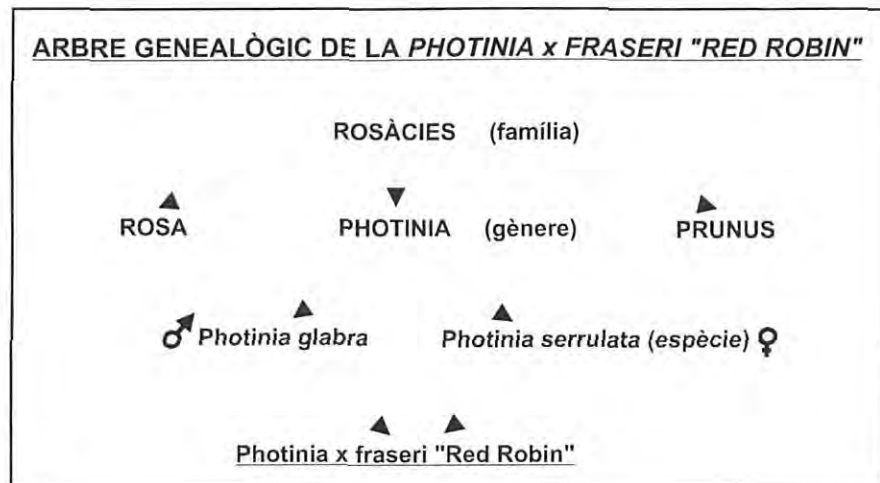
En aquesta època **Aristòtil** (el grec), deixeble de Plató, professor dels prínceps de Macedònia, reuní la més gran biblioteca del moment, escrigué la constitució d'Atenes i també obres científiques, la generació dels animals i tractats d'astrologia amb idees còsmiques que avui són realitats comprovades.

Emili Soler i Vicens

La Photinia

Tots els éssers vius tenim una història i part d'ella està explicada a l'arbre genealògic de cadascú de nosaltres. Les plantes ornamentals no són cap excepció. Totes aquelles plantes que han aparegut els darrers 200 anys, les anomenem modernes. Normalment, són híbrids o varietats d'una mateixa espècie que s'han produït per l'efecte de l'atzar, o pels mètodes de propagació assistida portats a terme per la mà humana.

La *Photinia x fraseri* 'Red Robin' és un híbrid degut a un encreuament entre espècies del mateix gènere photinia, segurament produït a l'atzar en un jardí plantat amb una col·lecció de photinies. El que no sospiteu és que la Photinia pertany a una família molt nombrosa de plantes utilitzades als nostres jardins i que una gran part són molt conegudes com el roser, el pruner bord i el cirerer. Aquesta família és la de les rosàcies, formada per diferents gèneres, que tots tenen en comú que les seves flors tenen cinc pètals i fruits de color vermellós. El gènere Photinia està format per 40 espècies i dues d'elles són el pare i la mare de la Photinia x fraseri 'Red Robin'. El pare és la Photinia glabra i la mare la Photinia serrulata, tots dos d'origen asiàtic. El nom procedeix de la paraula grega 'photos o phos' que significa llum o brillant, degut a la característica lluentor de les seves fulles. La bona

pronunciació de -ph- per -f- fa que llegim fotínia i que així l'anomenem.

La photinia és un arbust excepcional perquè s'adapta a diferents tipus de sòl sempre que siguin fèrtils i drenats, tanmateix les seves fulles grosses i perennes s'acolorixen de vermell quan a la primavera i la tardor broten les noves fulles que es tornaran verdes amb el seu creixement durant l'estiu i part de l'hivern.

És un arbust que podem utilitzar per formar tanques vegetals, per donar color com exemplar aïllat o bé amb testos a la terrassa o balcó. Si no la coneixeu podeu trobar-la al jardí de Can Gotarra formant el cercle al voltant del sorral. Fins aviat i felicitat primavera.

Teresa Puértolas L.

Fotos Vall-llosera

Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Joieria

Rellotgeria

Taller Propi
Dissenys Exclusius

Àngel Guimerà, 7
Telèfon 972 80 52 90

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Les extraordinàries propietats de la carxofera (*Cynara Scolymus*)

Es diu que la carxofera és en realitat una varietat de card adaptat i transformat pel cultiu de l'home.

Des de l'antiguitat s'ha utilitzat com a recurs alimentari, però a més a més de les seves prestacions alimentàries, la carxofera també s'ha fet servir com a agent terapèutic i més important encara com a preventiu per a l'aparició de malalties.

L'aplicació més específica d'aquesta planta és en el sistema digestiu i dins d'aquest, sobre la funció hepàtica i biliar.

Com a protector hepàtic, està indicat en tots els processos de congestió i inflamació aguda o crònica, hepatitis, sobrecàrrega farmacològica, mals hepàtics...

La cinarina que conté la carxofera ha demostrat una acció hipocolesterolemiant, reduint de forma significativa les taxes de colesterol a la sang. El seu efecte és més suau i menys perjudicial que la majoria de lipolítics. La carxofera és, per tant, apta com a reforç per al tractament de l'arteriosclerosi en persones grans, evitant així l'acumulació de colesterol a les artèries i la formació de plaques d'ateroma.

FITXA RESUM

Principis actius

Sals minerals, 12 a 15%

Àcids fenòlics

Flavonoides

Principis amargs

Mucíl·lag i pectina

Àcids alcohòlics

Part utilitzada

Fulles

Propietats

Hepatoprotector

Diurètica

Hipocolesterolemiant

Laxant

Digestiva

Indicacions

Estrenyiment

Hipercolesterolèmia

Arteriosclerosi

Obesitat

Hepatitis

Càlculs biliars

Uricèmia i gota

Hipertensió

Dosificació

Infusió: 10gr. de fulles fresques per litre, deixar reposar 15 min. 3-4 cops al dia.

Extracte fluid: 10 a 15 gotes 3 cops al dia

Tintura mare: 20 a 30 gotes, 3 vegades al dia.

Efectes secundaris

No se n'han descrit a dosis terapèutiques.

Contraindicacions

Obstrucció intestinal i lactància (els principis amargs poden passar a la llet)

Observacions

convé prendre-la 1/2h abans de menjar.

Gent Segura

Vingui a veure'ns.

MERCÈ SALVADÓ BERENGUER

Àngel Guimerà, 21 - bis
Tel. 80 53 70 - P. 83 04 45
17240 - LLAGOSTERA

PRODUCTOS DE CORCHO LLOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal

17240 - LLAGOSTERA

Ctra. de Tossa, 13

Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

*** P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.**
CONFECIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

Horòscop

per Madame Merduix

ÀRIES del 22/3 al 20/4

Amor: Si encara no tens parella, connectaràs molt bé amb algú molt diferent de tu i que et donarà l'estabilitat que busques.

Feina: És molt important que potenciïs i mostris al màxim la teva capacitat creativa.

Salut: Notaràs que la teva força física està en decadència, posa-hi remei.

TAURE del 20/4 al 21/5

Amor: Si tenes parella no cal que pateixis perquè la relació serà llarga i feliç.

Feina: La teva feina t'avorreix però no et desesperis, ja veuràs com més endavant se t'obriran moltes possibilitats molt interessants.

Salut: Tots sabem que et costa fer exercici i sortir de casa, així que busca algú que t'obligui a moure't.

BESSONS del 22/5 al 21/6

Amor: Segurament els problemes que has tingut amb la teva parella i que no heu comentat sortiran tots de cop, però no pateixis, això és bo.

Feina: Seràs el millor/ la millor en la teva feina. Aquest és un bon moment per demostrar tot el que saps.

Salut: Estàs carregat/da d'energia aprofita-la per posar-te en plena forma.

CRANC del 22/6 al 23/7

Amor: Si no tens parella, ara és l'hora de llençar-se de cap al carrer i "coquetejar" tant com puguis.

Feina: Vés amb molt de compte o carregaràs tots els problemes dels teus companys/es.

Salut: Treballar massa hores no és bo, podries patir un mica d'estrès.

LLEÓ del 24/7 al 23/8

Amor: Si tens parella declara la guerra a la rutina i gaudeix al màxim de les coses espontànies que t'ofereix la vida.

Feina: Vés amb molt de compte amb les discussions que tens amb els teus superiors.

Salut: Per fi trobaràs un tipus d'exercici que et divertirà molt, aprofita-ho i passa-t'ho bé.

VERGE del 24/8 al 23/9

Amor: Neptú passarà per la teva casa de l'amor i podria ajudar-te a trobar aquell "algú" tan especial.

Feina: No vulguis fer tota la feina tu sol/a. Aprèn a delegar.

Salut: Intenta no estressar-te com sempre fas, surt a passejar i descansa.

BALANÇA del 24/9 al 23/10

Amor: Tindràs l'agenda plena de compromisos, per tant, ja no tens excusa per triar i remenar.

Feina: La clau per poder avançar en la teva carrera és ampliar els coneixements per poder fer-te imprescindible a la feina.

Salut: Et sents més en forma que mai, però no abandonis el teu entrenament.

ESCORPIÓ del 24/10 al 22/11

Amor: Júpiter et portarà diverses aventures frívols però molt divertides, aprofita-les per treure'n més experiència.

Feina: Quan et vulguis dedicar a aconseguir la feina somiada, veuràs com tothom t'ajudarà.

Salut: Si et sents cansat/da durant molt de temps serà millor que vagis al metge.

SAGITARI del 23/11 al 22/12

Amor: Passaràs molt de temps amb els teus amics/gues, cosa que a la teva parella no li agradarà gaire.

Feina: Si no deixes que la feina se t'acumuli tot anirà com una seda.

Salut: Podries patir alguna lesió, recorda que abans de fer exercici has de fer una mica d'escalfament.

CAPRICORN del 23/12 al 20/1

Amor: Coneixeràs una persona que et farà sentir emocions oblidades.

Feina: Aquell projecte al qual has dedicat tant de temps i esforç començarà a florir.

Salut: Sempre has patit de lesions als turmells, vés amb compte quan surtis a córrer.

AQUARI del 21/1 al 19/2

Amor: Molt probablement la teva parella sorgirà del teu cercle d'amics.

Feina: Tens uns companys/es que són una joia, sempre t'ajuden quan tens problemes.

Salut: No mengis gaire o podries patir algunes molèsties digestives.

PEIXOS del 20/2 al 21/3

Amor: Podries retrobar l'amor de la teva vida tant si tens parella com si no.

Feina: T'espera més d'un ensurt i encara que al final en surtis vencedor/a t'enduràs més d'un disgust.

Salut: Esforçar-te massa per aconseguir una figura de somni només et portarà maldecaps; fes exercici, però amb moderació.

L'agenda oculta

5.770 milions de persones habiten aquest planeta. 4.620 milions viuen en països pobres. 1.442 milions, un 25 %, per sota dels nivells de pobresa. 1.000 milions són analfabets, dels qual 600 milions són dones. 800 milions sofreixen desnutrició crònica. 500 milions de dones viuen en pobresa extrema. 11 milions de nens moren cada any per desnutrició. Els actius de 349 multimilionaris són superiors a l'ingrés total del 45 % de la població mundial: és a dir 349 individus disposen de més recursos que 2.596 milions de persones.

Aquestes xifres figuren a la pàgina 23 de **L'Agenda Latinoamericana**, una publicació que en un acte pràcticament clandestí es va presentar al Casino Llagosterenc a primers de desembre. Són xifres que haurien d'estar permanentment en la nostra memòria perquè resulten fonamentals per entendre el món. Xifres de tanta transcendència que no hauríem de prendre cap determinació, ni manifestar cap opinió, sense tenir-les presents. Xifres davant les quals totes les altres consideracions empal·lideixen i en funció de les quals seria natural exigir que el món s'aturés. Que no proseguís ni la rotació ni la translació fins aconseguir la seva esmena, encara que calgués destinar-hi íntegrament els esforços de tota la nostra insigne estirp de titans, com diu el poeta. I no obstant això, en vivim al marge o ho acceptem amb cinisme, o amb indiferència, o amb la més honesta de les resignacions.

L'Agenda no amaga la seva voluntat de denúncia i destaca les obsccenes desigualtats socials, les iniquitats i les tendències negatives existents a llatinoamèrica, malgrat tot però, està traspasada per un to si no optimista sí esperançat. Probablement perquè els que la inspiren i la fan possible són individus esperançats; gent que combat la pobresa, l'exclusió social, la perversa lògica nord-sud; que lluita a contracorrent, en situacions adverses, sovint fins i tot perilloses, però sense

JORDI PLANAS

Un moment de la presentació a Llagostera de l'Agenda Latinoamericana. A més d'una xerrada sobre la condonació del deute extern dels països en vies de desenvolupament, els assistents van poder presenciar una obra teatral a càrrec de la companyia "Espurna", de Cassà de la Selva.

deixar de creure en l'home i en la seva beniginitat intrínseca.

A Llagostera la varen presentar eminents membres de Justícia i Pau, organització d'inspiració cristiana, d'aquell cristianisme compromès amb la causa dels més desvalguts que ja únicament existeix en els països del "Sud", als quals, per cert, és sorprenent que en aquesta zona del món on l'església té sumptuosos i destacats establiments, no se'ls ofereixi púlpits més concorreguts, i elevats.

Nosaltres vivim amb la ideologia hegemònica instal·lada en el pessimisme, però malgrat això, és possible que l'esperit dels inspiradors de **L'Agenda** no estigui desencaminat. Les ONGs es multipliquen arreu, milers de joves esdevenen voluntaris; hem vist, i ho continuarem veient perquè s'ha convertit quasi en una moda, campanyes a la premsa i programes a les televisions, fins i tot en

les més frívols, que invoquen la solidaritat de la clientela amb una resposta gens despreciable. Els que estem més o menys confortablement instal·lats en el món pròsper devem tenir la sensibilitat esmolada, ja que el cor se'ns trenca quan la misèria es personifica en els immesos ulls perduts d'una criatura famèlica, o en el rostre arrugat pel dolor d'algú que acaba de perdre un ésser estimat. En la incomoditat que ens neix quan hem d'afrontar imatges com aquestes, deu residir l'essència de la bondat i la raó d'aquesta esperança.

I si ens commou la infelicitat aliena, si tampoc és tan difícil convocar la nostra solidaritat, per què ha de ser una insensatesa utòpica pensar a modificar les relacions nord-sud i les estructures socioeconòmiques globals que permeten i causen tants desequilibris?

L'Agenda Llatinoamericana ha estat disponible a diverses llibreries de Llagostera però no ha estat precisament un èxit de vendes. No obstant això, és un clàssic en el món de la solidaritat i la cooperació. Fa set anys que es publica, és el llibre llatinoamericà més difós dins i fora del continent americà, es tradueix a nou idiomes i en la seva distribució o edició hi participen 80 entitats. Els seus editors saben que és convenient invocar la nostra solidaritat, però que encara ho és més buscar les raons que expliquen per què les coses són com són. I és per aquest motiu que s'hi llegeix que està previst destinar 800.000 milions de pts. a la construcció del caçabombarder europeu i que aquesta quantitat equival a 26 vegades la suma dedicada a programes de cooperació i desenvolupament. I que és degut al nostre consum insensat i a l'explotació d'empreses amb capital del nord que s'està desforestant llatinoamèrica. I que l'economia mundial els és adversa en el nostre

benefici. I que són els països desenvolupats els que controlen els preus dels productes que ells produeixen. I que el deute extern que grava les seves economies en un 20, 30 o fins i tot un 40% es tradueix

en pobresa i en la pèrdua de vides humanes, i que en realitat ha estat pagat sobradament i que si es manté o creix és pels interessos abusius que se'ls cobra.

Al nostre poble l'Agenda Llatinoamericana és l'Agenda Oculta i és una llàstima, ja que la seva lectura contribuiria a crear l'estat d'opinió propici perquè els nostres governants convertissin Llagostera en un poble més complidor i augmentessin les partides destinades a la cooperació seguint les recomenacions de la plataforma del 0'7. O perquè valoressin la possibilitat d'establir un agermanament amb un país del sud. Els pobles que fa anys que els mantenen saben que és una experiència altament enriquidora. No únicament perquè permet conèixer altres realitats i establir lligams que reparin mínimament el desordre de l'economia mundial o perquè hem de trobar els mecanismes que calmin l'angúnia que ens produeix la visió de la pobresa i les desigualtats, sinó perquè la nostra societat, vella i cansada, necessita el seu entusiasme i la seva vitalitat.

Enric Ramionet

Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina. Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...

Casa Llinós de Pilar Sureda Torrent

Plaça Catalunya, 8

- LLAGOSTERA -

Telèfon 83 00 97

Del 3 d'abril de 1979 al 13 de juny de 1999

20 anys que no han canviat el món

En una conversa recent a propòsit de la nova candidatura de l'Entesa, es va comentar que, en certa manera, a Llagostera no han canviat gaire les coses en aquests vint anys de democràcia. Fins i tot, algú va suggerir que el regnat convergent és un digne colofó als quaranta anys de franquisme. Va ser un comentari desenraonat i excessiu, però és evident que manant CiU han continuat manant els de sempre. És allò que Giuseppe Tomasi di Lampedusa en Il Gatopardo posa en boca de Tancredi quan aquest justifica al príncep de Salina que: «És necessari que alguna cosa canviï perquè tot continuï com abans». Memorable novel·la i inoblidable pel·lícula del gran Visconti.

Però anem a pams. Si fa vint anys que a Llagostera hi ha un govern monocolor, és perquè durant aquest període el poble ha dipositat majoritàriament la seva confiança en unes sigles (CiU) que –i és un detall important– són les de la mateixa coalició que ha governat la Generalitat.

Els resultats electorals sempre han estat clars i seria pervers no respectar el guanyador. Lamentablement, però, a l'hora de fer el balanç aquesta coincidència no ha estat prou positiva per a Llagostera. Com a molt, s'ha aconseguit el mateix que tenen els pobles veïns, i encara alguns equipaments han arribat més tard (es va fer el pavelló quan a pobles petits com Campllong o Riudellots ja en tenien). Pel que fa a altres serveis anem endarrerits, com en el tema de l'Àrea Bàsica de Salut, o amb un retard imperdonable, com és en la construcció de l'Institut.

Tampoc hi ha hagut cap respecte per al patrimoni històric-artístic, com s'ha demostrat deixant enderrocar l'edifici de l'Estanc de Dalt (a canvi de què?) i ara també perilla l'antic Casino de Can Caldes; ambdós edificis comprats per a l'especulació immobiliària i que el Consistori no va voler –voldrà ara?– salvaguardar. S'ha anat deixant degradar el nucli antic de manera que el poble va perdent les senyes d'identitat i el potencial atractiu turístic, que

“(...) Ara també perilla l'antic Casino de Can Caldes; ambdós edificis comprats per a l'especulació immobiliària i que el Consistori no va voler –voldrà ara?– salvaguardar”

en altres poblacions han sabut publicitar amb menys motius.

Per altra banda, tampoc s'ha afrontat a fons el repte social, urbanístic i de creixement vegetatiu que representen les urbanitzacions, un problema, general a la zona, que ultrapassa la pròpia administració municipal. I tampoc cal incidir en les motos que s'han venut en aquestes dues dècades. A vegades només eren projectes fantasmes, d'altres tenien un descarat oportunisme electoral –se'n recorden del parc tecnològic?–, i cap ha arrelat.

En aquest superficial balanç de la gestió municipal convergent d'aquests vint anys, també hi podrí-

em afegir aspectes més circumstancials com, per exemple, que no ha sortit cap figura política rellevant cares en fora –ja no diem per anar al Parlament–, però és que no hem tingut ni un diputat a la Diputació!

Tampoc s'ha fet cap acció cultural/social que hagi posat el nom de Llagostera en el mapa. En canvi, des de la societat civil, sí que hi ha hagut actituds individuals i/o col·lectives com els èxits de l'equip d'Handbol, els bons anys de Llagostera Competició, la recuperació del Carnaval o l'edició d'aquest mateix Butlletí, entre altres. Però tinc la sensació que hi ha un cert ensopiment. La vida associativa omple els buits –Casino,

Casal, Bell-Matí,...— però són entitats que només poden anar fent la viu-viu, perquè no hi ha suficient massa social que els doni suport.

Ara tinc notícia que ja fa un temps que s'està negociant l'adquisició del Museu Vilà, una empresa que s'havia d'haver afrontat ja fa molts anys. Sense desmerèixer l'obra pictòrica i, sobretot, cartellista d'Emili Vilà, hem de recordar que a Llagostera hi han viscut notables pintors com mossèn Josep Gelabert, Pere Mayol i Enric Marquès. Un futur museu municipal ha d'aplegar obra d'aquests artistes, així com la del mestre Rafael Mas i una representació dels autors més actuals.

I l'esquerra, què?

És cert que durant aquest mateix període les forces de l'esquerra local tampoc han estat a l'alçada de les circumstàncies, llevat d'honroses excepcions. La dispersió del vot en dos o tres partits i el fet d'estar condemnats a l'oposició —Narcís Casas (no CiU) va comptar amb el PSC (1987-91) sense necessitar els seus vots i aquests li van tornar el favor per barrar el pas als Independents (1991-95)—, han ajudat que el treball que hagin fet els diferents representants municipals de l'esquerra no hagi pogut ser reconegut.

Potser a molta gent ja li està bé així, però per higiene democràtica, seria bo que hi hagués un canvi en la gestió municipal. I en aquest sentit, s'ha de valorar l'esforç personal que representa el fet que els militants del PSC, ERC i IC-V, es pre-

JORDI PINSACH

“Tinc notícia que ja fa un temps que s'està negociant l'adquisició del Museu Vilà, una empresa que s'havia d'haver afrontat ja fa molts anys.”

sentin en una sola llista, donant entrada a persones independents que, d'altra manera, mai anirien a l'Ajuntament. L'Entesa és una alternativa de present i de futur, sempre i quan mantingui aquesta voluntat integradora que l'ha motivada. A pobles com Caldes, Arbúcies o Torroella de Montgrí, han funcionat i funcionen agrupacions similars, i els veïns les han refrendat repetidament. La pluralitat i l'acceptació de la diversitat és l'única sortida equànime en aquests temps de partidismes engegats.

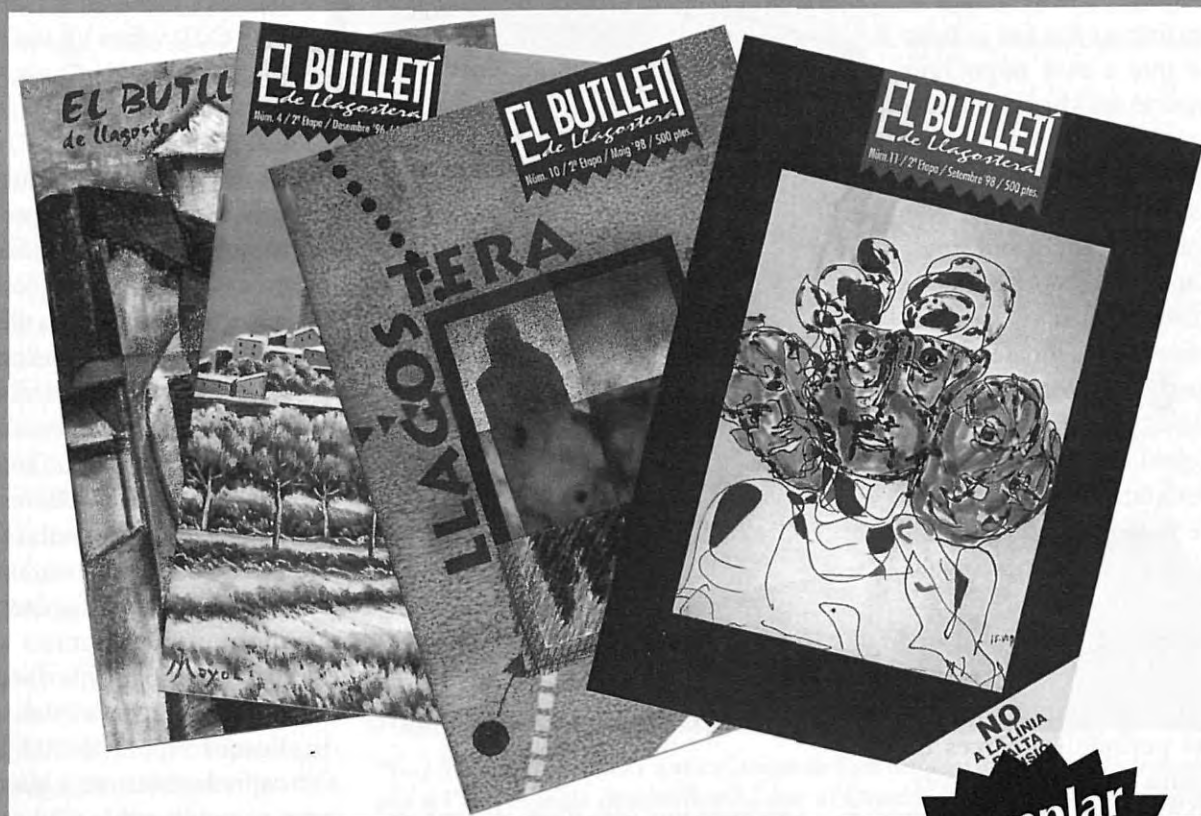
A Llagostera, Convergència ha tingut sort en dos aspectes que en altres municipis els ha perjudicat: fins ara no ha tingut mai problemes amb Unió —almenys exterioritzats—, ni tampoc se li ha presentat una candi-

datura que pogués erosionar el vot de dreta, és a dir, el PP. Entenc que els Independents eren una suma de diferents voluntats i, més que una alternativa a CiU, va ser un vot de càstig a la gestió de Casas i al seu pacte amb el PSC, que en el seu dia vaig aplaudir. Concreto aquest punt perquè ara, amb una visió històrica, probablement hi introduiria matisos. Però crec que en la política local, una vegada les urnes han dictat els resultats, no hauria d'haver-hi guanyadors ni perdedors. Un poble té prou problemàtiques a resoldre com perquè les persones que surtin escollides es puguin dedicar a treballar i no hagin de destinar els ànims i les suors a estèrils disputes partidistes.

Per acabar, si la candidatura de l'Entesa és l'única cap a l'esquerra, i la de CiU, l'única cap a la dreta, serà interessant veure si aquest poble té el cor dividit o, definitivament, té quòrum convergent. Com a curiositat, hi ha joves que ara poden votar que encara havien de néixer en les primeres eleccions municipals. No han tingut ocasió de conèixer altre govern local que el convergent, ni altre president de la Generalitat que Jordi Pujol. És dolent, això? No ho crec, perquè és la voluntat popular, però en una democràcia segur que no és la situació més òptima. L'alternança i la renovació són la garantia que el sistema no es rovella i que la política continua sent responsabilitat de tots.

Joan Ventura Brugulat
Gener-99

Si feu la col.lecció del Butlletí ara podeu demanar-nos exemplars endarrerits

HO PODEU FER PER...

Telèfon: 972 83 12 10

Correu: 17240 LLAGOSTERA

C/. Migdia, 40

o Apartat de Correus 76

E-mail: elbutlleti@grn.es

**exemplar
núm.9
exhaurit**

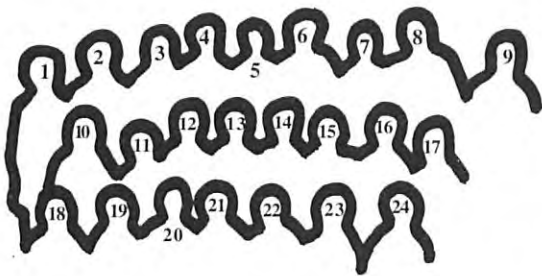
EL BUTLLETÍ
de Llagostera

Àlbum de Fotos

Carmelites, any 1935 (aprox.)

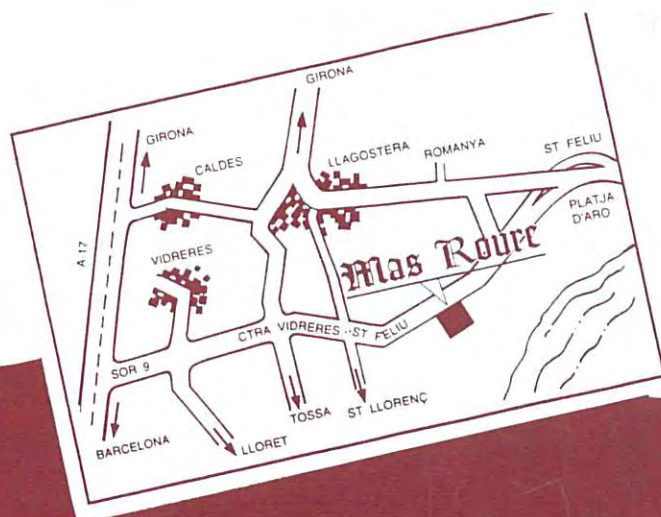
Foto cedida per Josep Amargant

1 - Jordi Casadevall	9 - Miquel Llobet	17 - Josep Noguera
2 - Lluís Vilaplana	10 - Salvador Roca	18 - Josep Amargant
3 - Josep Cantó	11 - Emili Darder	19 - Joan Frigola
4 - Josep Romo	12 - Josep Payret	20 - Pere Vert
5 - Lluís Bellvehí	13 - Pompeu Pascual	21 - Jerónimo
6 - Miquel Vicenç	14 - Emili Casanovas	22 - Josep Vall-llosera
7 - Josep Quintana	15 - Mateu Font	23 - Josep Torres
8 - Lluís Castelló	16 - Climent Frigola	24 - Domingo Noguera

Per fer aquesta secció ens cal la teva ajuda. Si tens alguna foto antiga de gent del poble que creguis que pot ser interessant, truqueu-nos al 83 12 10. El Butlletí en farà una còpia i us retornarà l'original. Gràcies.

Secció coordinada per Nuri Capdevila

Restaurant

Mas Roure

Ctra. Vidreres a St. Feliu - Tel. 972 83 12 02 - Fax 972 80 51 02
17240 LLAGOSTERA